

Bestandsövervakning av ulv vintern 2025-2026 Inventering av varg vintern 2025-2026



Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia
Beståndsstatus för stora rovdjur i Skandinavien

NR: 1
2026



VILTSCADECENTER



Wabakken, P., Svensson, L., Maartmann, E., Nordli, K., Dupont, P., Milleret, C., Bischof, R., Åkesson, M. & Flagstad, Ø. 2026. Bestandsovervåking av ulv vinteren 2025-2026. Inventering av varg vinteren 2025-2026. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus for stora rovdjur i Skandinavien 1-2026. 63 s.

Trondheim, Grimsö og Evenstad 1. juni 2026

ISSN 2387-2950 (dig.)

ISBN 978-82-426-5633-9 (dig. utg)

RETTIGHETSHAVERE/RÄTTIGHETSINNEHAVARE

© Rovdata, SLU Viltskadecenter og Universitetet i Innlandet

Publikasjonen kan siteres fritt med kildehenvisning/

Publikationen kan citeras fritt med källhänvisning.

TILGJENGELIGHET/TILLGÄNLIGHET

Åpen/Öppen

PUBLIKASJONSTYPE/PUBLIKATIONSTYP

Digitalt dokument (pdf)

REDAKSJON/REDAKTION

Petter Wabakken, Linn Svensson, Erling Maartmann, Kristoffer Nordli, Pierre Dupont, Cyril Milleret, Richard Bischof, Mikael Åkesson, Øystein Flagstad

KVALITETSIKRER/KVALITETSSÅKRAT AV

Bjørn Tore Bækken

ANSVARLIG SIGNATUR/ANSVARIG SIGNATUR

Jonas Kindberg, Lovisa Nilsson

OPPDRAKSGIVER/UPPDRAKSGIVARE

Miljødirektoratet i Norge/Naturvårdsverket i Sverige

OPPDRAKSGIVERS REFERANSE (Norge):

M-3185|2026

KONTAKTPERSON HOS OPPDRAGSGIVER/KONTAKTPERSON HOS UPPDRAGSGIVARE

Miljødirektoratet: Susanne Kristin Hanssen, Naturvårdsverket: Mona HansErs

FRAMSIDEFOTO/FOTO FRAMSIDA

GPS-merket, ynglende hannulv med elgkalv i Kynnareviret, Norge 09.06.2025.

Fotograf: Viltkamera, SKANDULV

NØKKELOLD/NYCKELOLD

Ulv, *Canis Lupus*, bestandsstørrelse, bestandsutvikling, familiegrupper, overvåking, revirmarkerende par, Skandinavia, valpekull

Varg, *Canis Lupus*, bestandsstorlek, bestandsutveckling, familjegrupper, föryngringar, inventering, revirmarkerande par, Skandinavien

KEY WORDS

Wolf *Canis lupus*, family groups, litter of pups, monitoring, population trend, population size, scent-marking pairs, Scandinavia

KONTAKTINFO OG ANSVARLIG UTGIVER I NORGE KONTAKTINFO OCH ANSVARIG UTGIVARE I SVERIGE

Adresse:

Rovdata

NINA

P.b. 5685 Torgarden

NO-7485 Trondheim

Telefon: +47-73 80 16 00

Internett: www.rovdata.no

Adress:

SLU Viltskadecenter

Grimsö Forskningsstation

Sveriges lantbruksuniversitet, SLU

SE-739 93 Riddarhyttan

Telefon: +46 581-69 73 00 (växel)

Internet: www.slu.se/viltskadecenter

Innhold – Innehåll

Innhold – Innehåll	2
Abstract	3
Bestandsobservasjon av ulv vinteren 2025-2026	4
Sammendrag	5
1 Innledning	6
2 Materiale og metoder	7
3 Resultater	8
3.1 Resultater for hele registreringsperioden	8
3.2 Antall familiegrupper og revirmarkerende par	8
3.3 Ynglinger og andre ulveforekomster	8
3.4 Bestandsstørrelse	13
3.5 Bestandsutvikling	16
3.6 Finsk-russiske ulver og deres avkom	18
3.7 Ulvestammens genetiske utvikling	20
3.8 Døde ulver	21
4 Diskusjon	22
5 Referanser	24
Inventering av varg vinteren 2025-2026	26
Sammanfattning	27
6 Inledning	28
7 Material och metoder	29
8 Resultat	30
8.1 Resultat för hela inventeringsperioden	30
8.2 Antal familjegrupper och revirmarkerande par	30
8.3 Föryngringar och övriga vargförekomster	31
8.4 Populationens storlek	35
8.5 Bestandsutveckling	38
8.6 Finsk-ryska vargar och deras avkommor	40
8.7 Vargstammens genetiska utveckling	42
8.8 Döda vargar	43
9 Diskussion	44
10 Referenser	46
11 VEDLEGG/BILAGOR	48

Abstract

Monitoring goals and methods:

Wolves in Sweden and Norway form a joint cross-boundary Scandinavian wolf population. In both countries, the wolf population is monitored each winter. The Swedish Environmental Protection Agency and the Norwegian Environment Agency have joint Scandinavian guidelines and instructions for monitoring of wolves; these guidelines have been used since winter 2014-2015.

Numbers, distribution and trends in the Scandinavian wolf population are primarily determined through a survey of family groups, scent-marking pairs and reproductions during 1 October - 31 March. The survey of wolves is done mainly through snow-tracking and collection of scats, urine and hair for DNA-analyses. Information from camera-traps, GPS-collars, other research data and dead wolves are used when available. The County Administrative Boards in Sweden and the Norwegian Nature Inspectorate (SNO) together with Inland Norway University of Applied Sciences are responsible for collecting field data. They also confirm reports of tracks and other observations by the public. For the wolf monitoring, contributions from the public are very important.

Number of family groups and scent-marking pairs:

During winter 2025-2026, 41 family groups were documented in Scandinavia; 34 within Sweden, three across the Norwegian-Swedish border and four within Norway. 30 territorial pairs were confirmed; 26 within Sweden, one across the border and three within Norway.

Number of reproductions:

During the monitoring period, 39 wolf reproductions (litters) from spring 2025 were confirmed in Scandinavia: 34 in within Sweden, two within Norway, and three in cross-border territories. In Norway, the number of reproductions was below the national population goal.

Population size:

Using the number of reproductions multiplied by 10 (same method as in previous monitoring seasons) the Scandinavian wolf numbers were estimated to 390 (95% CI = 308-507). The Swedish sub-population was estimated to 355 wolves (95% CI = 281-461), including half of the cross-boundary wolves. The calculations include both alive and dead wolves during the monitoring period. In the smaller Norwegian sub-population, 45-47 wolves were counted in the field, including half of the 21-22 cross-boundary individuals and 34-36 wolves confirmed only in Norway. In a complementary estimation, using an open-population spatial capture-recapture model, the number of wolves within the main population range in Scandinavia was estimated to be 425 (95% CrI = 402-453), with 370 (95% CrI = 350-394) in Sweden and 55 (95% CrI = 48-65) in Norway respectively.

Genetics:

Early in this winter's wolf monitoring period, one known Finnish-Russian immigrant male wolf was still present as a breeder in a Norwegian pack. Six new Finnish-Russian wolves were confirmed in northern parts of Scandinavia, five males and one female, all roamers. Three males were culled. Five new F1 offspring were confirmed, all in the immigrant male pack territory in Norway. Ten older F1 offspring were documented in the population, all born before 2024 and originating from two different Finnish-Russian immigrants. Among these 10 F1-wolves, seven were resident, scent-marking, and territorial wolves in a pack or a pair.

The estimated average inbreeding coefficient in family groups was 0.24 (0.10 SD) this winter, an increase compared to last year's monitoring season (0.21 ± 0.09 SD).

Bestandsovervåking av ulv vinteren 2025-2026



Sammendrag

Mål og metoder:

Ulvestammen i Sverige og Norge er en felles skandinavisk bestand med utbredelse på tvers av riksgrensen. Årlige registreringer gjennomføres vinterstid i begge land. Miljødirektoratet og Naturvårdsverket har felles skandinaviske retningslinjer for bestandsovervåking av ulv, og disse retningslinjene er brukt fra og med vinteren 2014-2015. Bestandsstørrelse, utbredelse og bestandsutvikling for ulvestammen i Skandinavia dokumenteres hovedsakelig ved å kartlegge antall ulverevir med familiegrupper, revirmarkerende par og valpekull i registreringsperioden fra 1. oktober til 31. mars.

Bestandskartlegging gjennomføres i hovedsak ved sporing på snø, med påfølgende identifisering fra DNA-analyser av innsamlede ekskrementer, urin, hår og blod på snø. Informasjon fra viltkameraer, radiotelemetri, døde ulver og andre forskningsdata brukes også når slik informasjon er tilgjengelig. Länsstyrelsene i Sverige og Statens Naturoppsyn (SNO) i samarbeid med Universitetet i Innlandet (INN), Evenstad i Norge er ansvarlige for gjennomføring av feltarbeidet. De kontrollerer også i felt de mange rapportene om spor og andre observasjoner av ulv som blir meldt fra allmennheten.

Antall familiegrupper og revirmarkerende par:

I registreringsperioden 2025-2026 (1. oktober-31. mars) ble totalt 41 familiegrupper av ulv dokumentert i Skandinavia, hvorav 34 i Sverige, fire i Norge og tre med tilhold på begge sider av riksgrensen. Totalt 30 revirmarkerende par ble påvist, hvorav 26 ble funnet i Sverige, tre i Norge og ett på tvers av riksgrensen. Etter fordeling av de totalt fire grenserevirene med halvparten til hvert land ble det påvist i alt 35,5 familiegrupper og 26,5 revirmarkerende par i Sverige, mens Norge hadde totalt 5,5 familiegrupper og 3,5 revirmarkerende par av ulv.

Antall ynglinger

For 2025 ble det påvist 39 ynglinger av ulv i Skandinavia i registreringsperioden (1. oktober-31. mars), hvorav 34 valpekull i helsvenske revir, to i helnorske revir og tre i revir på tvers av riksgrensen mellom Sverige og Norge. I Norge var antall ynglinger under nasjonalt bestandsmål.

Bestandsstørrelse:

Med samme metode som ble brukt i fjor (antall ynglinger multipliseres med 10) ble det for vinteren 2025-2026 beregnet en bestand på 390 (95% CI = 308-507) ulver i Skandinavia. Delbestanden i Sverige, inklusivt halvparten av grenserevirene, ble ved samme metode beregnet til 355 (95% CI = 281-461). Beregningsmetoden er basert på antall kull med årsvalper vinterstid og inkluderer både levende og døde ulver gjennom *hele* registringssesongen. For den mindre norske delbestanden, inklusivt ulver i grenserevir, er målsettingen fortsatt å registrere alle individer i felt. I norsk delbestand ble det påvist 45-47 ulver, hvorav 34-36 dyr med helnorsk tilhold og halvparten av 21-22 ulver som ble dokumentert med tilhold på begge sider av riksgrensen. I en supplerende beregningsmetode, som bruker en åpen fangst-gjenfangstmodell fra DNA-identifiserte individer, ble antall ulver i bestandens hovedsakelige utberedningsområde beregnet til totalt 425 (95% CI= 402-453) i Skandinavia, hvorav 370 (95% CI= 350-394) i Sverige og 55 (95% CI= 48-65) i Norge.

Genetikk:

Kun først i registreringsperioden var det fortsatt en tidligere kjent finskrussisk immigrant-ulv tilstede i den reproduserende delen av bestanden. Det var den for femte året på rad ynglende hannen i det norske Setten-reviret. Seks nye finsk-russiske immigranter ble også dokumentert, fem hanner og én tise, alle nord for ulvens yngleområde i Skandinavia. Tre av hannene ble avlivet ved skadefelling i Nord-Sverige. Dertil ble det påvist 15 F1-avkom i live, hvorav fem trolig var valper og 10 var tidligere kjente F1-avkom. Sju av disse siste var revirhevdende i familiegrupper eller par.

Den gjennomsnittlige innavlskoeffisienten, som reflekterer innavlsnivået i den skandinaviske ulvestammen, ble beregnet til 0,24 ($\pm 0,10$ SD) for vinterens familiegrupper, en økning i forhold til i fjor ($0,21 \pm 0,09$ SD).

1 Innledning

Ulvestammen i Sverige og Norge tilhører en felles skandinavisk bestand med utbredelse på tvers av riksgrensen. Årlige tellinger utføres over hele den skandinaviske halvøya vinterstid i både Sverige (§ 8 och 9 Förordning (2009; 1263) om forvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn) og Norge. Bestandsovervåking av ulv i Skandinavia er gjennomført på tvers av riksgrensen hver vinter siden 1978 (Wabakken m.fl. 2001), og fra og med vintersesongen 1998-1999 har det årlig blitt utarbeidet en felles skandinavisk oppdatert statusrapport. Denne rapporten for vinteren 2025-2026 er nr 28 i rekken av felles årlige rapporter om ulvens bestandsstatus i Skandinavia (før 2012 var også Finland inkludert). Rapporten redegjør for resultatene fra vinterens registreringer om antall ulver totalt i Skandinavia, men også om antall ulver i svensk og norsk delbestand. Det redegjøres primært for resultater som er knyttet til felles registreringsmål for begge land. Ytterligere resultater som er tilknyttet mer spesifikke nasjonale bestandsmål, eller områder innenfor det enkelte land, finnes i foreløpige statusrapporter i Norge eller for Sverige i länsvis årlige registreringsrapporter.

Samarbeidet mellom Norge og Sverige har fra 2014 resultert i ny felles overvåkingsmetodikk (Naturvårdsverket og Rovdata 2014), en felles database (Rovbase) for registrering av overvåkingsdata (www.rovbase.no), samt et felles rapporteringssystem for allmennheten (www.skandobs.no). Målet er at overvåking, rapportering og presentasjon skal gjøres på samme måte i begge land, og dermed gi sammenlignbare resultater for den svensk-norske ulvestammen, både mellom ulike deler av Skandinavia og mellom år. Länsstyrelsene i Sverige og Statens naturoppsyn (SNO) i samarbeid med Universitetet i Innlandet i Norge er ansvarlige for registreringene i felt. Registreringene gjennomføres i begge land i samarbeid med næringsutøvere, allmennheten og interesseorganisasjoner. Länsstyrelsene, Universitetet i Innlandet og SNO har også ansvar for å kvalitetssikre og kontrollere innmeldte ulveobservasjoner i felt, og de skal også registrere all relevant informasjon i Rovbase. SLU Viltskadecenter har på oppdrag fra Naturvårdsverket ansvaret for å kvalitetssikre og sammenstille dataene på nasjonalt nivå i Sverige, mens Rovdata og Universitetet i Innlandet har dette ansvaret i Norge. RovQuant ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet gjør ytterligere en beregning av antall individer i ulvebestanden.

Det primære oppdraget og hovedmålsettingen med felles registreringer av ulv i Skandinavia er å dokumentere antall familiegupper og revirmarkerende par både på skandinavisk og nasjonalt nivå, men også pr län og fylke. I tillegg til felles skandinaviske registreringsmål finnes også spesielle nasjonale mål for Sverige og Norge. I Sverige blir det så langt som mulig dokumentert antall ulver pr sameby, da dette utgjør erstatningsgrunnlag for berørte samebyer. I Norge er det fortsatt avgjørende fokus på å registrere årlig antall ynglinger av ulv i helnorske revir og grenserevir. Det samme gjelder for antall individer i helnorske revir og grenserevir. I Norge blir det også forsøkt å registrere alle enslige ulver som ikke har tilhold i familiegupper eller par. Dette kan være andre stasjonære ulver eller enslige dyr på vandring. De fleste av disse enslige ulvene er de siste vintrene også individbestemt fra genetiske analyser av innsamlet DNA.

En familieguppe (ulveflokk) består av minst tre ulver hvorav minst én av dem revirmarkerer regelmessig. Den vanligste sammensetningen av en familieguppe i Skandinavia er et ulvepar (foreldrepåret) med årssvalper, eventuelt også i følge med en eller flere ungdyr fra tidligere kull. Vanligvis er det kun et fåtall familiegupper som ikke har årssvalper, men kun fjorårssvalper (dvs. ettåringer). Antall familiegupper vinterstid er derfor nær det antall valpekull som er født foregående vår, før registreringsperioden. Vinterstid kan det også påvises yngling som ikke inngår i en familieguppe, for eksempel årssvalp(er) som har mistet en eller begge sine foreldre. Et revirmarkerende par er et ulvepar som ikke har valper eller ikke blir fulgt av tidligere avkom. Både familiegupper og revirmarkerende par beveger seg innenfor et revir avgrenset av ulvene.

En viktig målsetning for de årlige registreringene er også å påvise eventuelle innvandrere av ulv fra den finsk-russiske bestanden og i tillegg genetisk identifisere de enkelte revirmarkerende ulvene i familiegupper og par. Denne informasjonen blir brukt til å ajourføre det unike stamtreet til den skandinaviske ulvestammen og for å overvåke ulvestammens genetiske status (Liberg m.fl. 2005, Åkesson m.fl. 2016, Åkesson m.fl. 2024).

2 Materiale og metoder

Registreringsmetodene er beskrevet i detaljerte faktablad og instruksjoner som omfatter felles skandinaviske krav til registrering og kvalitetssikring i felt, men også kriterier for klassifikasjon av antall familiegrupper revirmarkerende par og yngling (Naturvårdsverket og Rovdata 2025). Faktablad og instruksjoner finnes tilgjengelige på www.naturvardsverket.se og på www.rovdata.no. I Sverige finnes også forskrifter fra Naturvårdsverket som regulerer deler av registreringsmetodikken (NFS 2007:10).

Årlig registreringsperiode for familiegrupper, revirmarkerende par og yngling er 1. oktober - 31. mars. I Norge registreres fortsatt enslige ulver over hele landet, men registreringsperioden for disse avsluttes én måned tidligere for å unngå dobbelttelling, da ungulver i økende grad begynner å utvandre som enslige fra sine oppvekstrevir fra og med mars måned (Nordli m.fl. 2023). Bestanden av ulv registreres hovedsakelig ved sporing på snø, hvor DNA-prøver blir innsamlet og revirmarkeringer blir notert for å skille mellom stasjonære dyr og ulv på vandring, samt å påvise yngling. Sosial status i reviret blir dokumentert og klassifisert som familiegruppe, revirmarkerende par, andre stasjonære og i Norge registreres også ikke-stasjonære ulver, i praksis enslige dyr. Revirene blir skilt fra hverandre ved sporing på snø og ved at lederdyrene blir genetisk identifisert fra de innsamlede prøvene av ulveekskremitter, urin, hår og blod. I tillegg brukes også informasjon fra radiotelemetri (GPS-halsband på ulv ved forskning eller forvaltning), viltkameraer og vevsprøver fra døde ulver som også blir identifisert fra DNA-analyser. Døde ulver blir også aldersbestemt, ved Statens veterinær-medicinska anstalt (SVA) i Sverige og Norsk Institutt for Naturforskning (NINA) i Norge.

Meldinger fra allmennheten om spor, ekskrementer og synsobservasjoner utgjør også en viktig del av ulveregistreringene. Observasjonene rapporteres ofte direkte til feltpersonalet ved länsstyrelsene, SNO eller Universitetet i Innlandet som deretter gjennomfører feltundersøkelse, men observasjonene kan også legges inn i et skandinavisk rapporteringssystem via internett (www.skandobs.no). En skandobs-app er også tilgjengelig for nedlasting.

Ulver som vandrer til Skandinavia fra den finsk-russiske bestanden kan bli oppdaget i reindriftsområdet både i Sverige og Norge. Finsk-russiske ulver som har etablert seg som stasjonære i den skandinaviske bestanden blir oppdaget med DNA fra de revirmarkerende dyrene i de enkelte revir. Innnavlskoeffisienten og genetisk status for den skandinaviske ulvestammen blir hvert år beregnet med utgangspunkt i genetiske analyser av familiegruppens foreldretyr.

Data som er samlet inn fra felt i registreringsperioden 1. oktober – 31. mars er brukt til å beregne antall ulver i den totale ulvebestanden i Skandinavia for vinteren 2025-2026. Totalbestanden omfatter alle individer i familiegrupper og par, alle andre stasjonære ulver og alle ulver som streifer omkring. Hoveddelen av bestanden består av ulver i familiegrupper og par. Disse beregningene er bruttotall for hele registreringsperioden og ulver som beviselig er døde er ikke fratrukket de oppgitte bestandstallene. Størrelsen på bestanden beregnes fra to ulike metoder. Antall valpekull multipliseres med en omregningsfaktor til totalt antall individer i bestanden (antall ynglinger multipliseres med 10). Metoden, som er beskrevet i Wabakken m.fl. (2014), er basert på data om bestandsstruktur innsamlet for årene 2000-2003 og har vært brukt i løpet av de siste 15 årene med ulveregistreringer.

Forskergruppen Rovquant beregner også bestandsstørrelsen fra en åpen, romlig fangst-gjenfangst modell. Modellen bruker dato og stedsangivelse (tid og rom) for genetisk identifiserte individer i registreringssesongen, samt data fra tidligere overvåkingssesonger og tar hensyn til ufullstendig deteksjon av individer (Bischof m. fl. 2020).

Som avtalt mellom Naturvårdsverket og Miljødirektoratet, og som en del av et tettere skandinavisk samarbeid i forvaltningen av ulv, er alle ulvrevir med tilhold på tvers av riksgrensen ved beregninger av bestandsstørrelsen blitt delt mellom Sverige og Norge, med 50% til hvert land. Dette gjelder også fordelingen av antall ynglinger i grenserevir.

3 Resultater

3.1 Resultater for hele registreringsperioden

Det skal presiseres at alle tall som oppgis nedenfor er resultater summert for hele registreringsperioden 1. oktober – 31. mars. Ulverevir som forsvant i løpet av vintersesongen på grunn av lisensjakt, skadefelling (skyddsjakt) eller annen dødelighet er således inkludert i resultatene.

3.2 Antall familiegrupper og revirmarkerende par

I overvåkingsperioden 2025-2026 ble det fra ulveregistreringene dokumentert totalt 41 familiegrupper og 30 revirmarkerende par i Skandinavia (Figur 1 & Tabell 1). Etter svensk-norsk fordeling av antall grenserevir, der halvparten av de enkelte revir ble fordelt til hvert land, var totalsummen for Sverige 35,5 familiegrupper og 26,5 par, mens Norge hadde 5,5 familiegrupper og 3,5 par (Tabell 1).

Av de 41 familiegruppene var 34 i helsvenske revir, tre hadde tilhold på tvers av riksgrensen og fire revir var helnorske. Av de 30 revirmarkerende parene var 26 helsvenske, tre ble påvist på norsk side av riksgrensen og ett par ble påvist å ha grenseoverskridende revir (Tabell 1).

Ulverevir med revirmarkerende par fantes fortsatt i alle de tre svenske rovdyrforvaltingsområdene, men utbredelsen av familiegrupper var begrenset til de midtre og sørligste forvaltingsområdene. Flesteparten av revirene hadde sin utbredelse i det midtre forvaltingsområdet, der 47,5 revir ble dokumentert, tilsvarende 77% av alle svenske ulverevir med familiegrupper og revirmarkerende par. 13,5 revir tilsvarende 22% ble dokumentert i det søndre forvaltingsområdet. I det nordre forvaltingsområdet var det kun ett revir, I det nordligste forvaltingsområdet fantes kun ett revirmarkerende par, i Västernorrlands län (Figur 2, Tabell 2).

Tidligere registreringssesonger har de fleste ulvene i Norge blitt påvist i revir på tvers av riksgrensen i Rovviltforvaltningsregion 5. I registreringssesongen 2025-2026, var det imidlertid flere familiegrupper og par i helnorske revir sammenlignet med grenserevir. Fire familiegrupper og tre revirmarkerende par hadde fullstendig tilhold i Norge, mens tre familiegrupper og ett par hadde revirgrenser som dekket arealer på tvers av riksgrensen (Figur 2, Tabell 2). Alle norske revir, helnorske så vel som grenserevir, ble påvist innenfor ulvesonen.

Lisensjakt var ikke tillatt i Sverige i 2026, men ett revirmarkerende par i Västernorrlands län ble felt skadefelling. I Norge var det heller ikke lisensjakt innenfor ulvesonen, men utenfor sonen ble én ulv avlivet ved lisenjakt i Innlandet fylke 7. januar 2026 (Vedlegg 3).

3.3 Ynglinger og andre ulveforekomster

Ynglinger

En yngling er i denne rapporten et dokumentert kull med ulvevalper som er født våren 2025 og der minst én valp ble dokumentert i registreringsperioden med start fra og med 1. oktober.

Ved feltregistreringer og DNA-analyser ble det konkludert med 39 ynglinger totalt i Skandinavia i registreringsperioden 2025-2026, hvorav 34 ble påvist i Sverige, tre i svensk-norske grenserevir

og to i Norge (Vedlegg 2 & 6). Etter fordeling av yngling i grenserevir med halvparten til hvert land, ble det registrert totalt 35,5 valpekull i Sverige og 3,5 kull i Norge. De 35,5 ynglingene i Sverige var fordelt på to av de svenske rovdyrforvaltningsområdene med 27,5 ynglinger i det midtre og 8 ynglinger i det søndre (Tabell 2, Vedlegg 1 & 2).

Blant de 3,5 ynglingene i Norge var to i helnorske revir med fullstendig tilhold innenfor norsk ulvesone, mens tre valpekull ble dokumentert i felles svensk-norske revir, der alle tre samtidig også hadde tilhold innenfor ulvesonen på norsk side. I Norge var antall ynglinger under nasjonalt bestandsmål.

Yngling ble konkludert i alle 34 helsvenske familiegrupper og i tre svensk-norske familiegrupper med revir på tvers av riksgrensen. I de fire helnorske familiegruppene ble det konkludert med yngling i halvparten av dem (Vedlegg 2).

Andre ulveforekomster

Utenfor tamreinområdet i Sverige er det ikke lenger et mål å registrere kategorien enslige eller andre stasjonære ulver. Derimot registreres alle ulver i tamreinområdet, der også streifulver blir kartlagt. Les mer i länsstyrelsens länsvisе årlige registreringsrapporter (www.lansstyrelsen.se).

I Norge er det fortsatt et mål å registrere alle ulver, også de som ikke inngår i dokumenterte familiegrupper eller par. Vinteren 2025-2026 ble totalt 8-10 slike ulver funnet, hvorav to ble påvist i begge land. I fylker uten ulvesone ble det til sammen kun påvist én enslig ulv i resten av Norge de seks månedene i registreringssesongen 2025-2026 (Wabakken m.fl. 2026; kun Finnmark).

Tabell 1. Antall registrerte familiegrupper, revirmarkerende par samt ynglinger av ulv i Sverige, i grenserevir med tilhold på tvers av riksgrensen, i Norge og totalt for Skandinavia vinteren 2025-2026. Beregnet antall familiegrupper og revirmarkerende par når grenserevirene er fordelt på de to landene er også vist. Oppgitte tall angir antall ulverevir før bortfall ved lisens- og skadefelling (skyddsjakt) eller annen dødelighet.

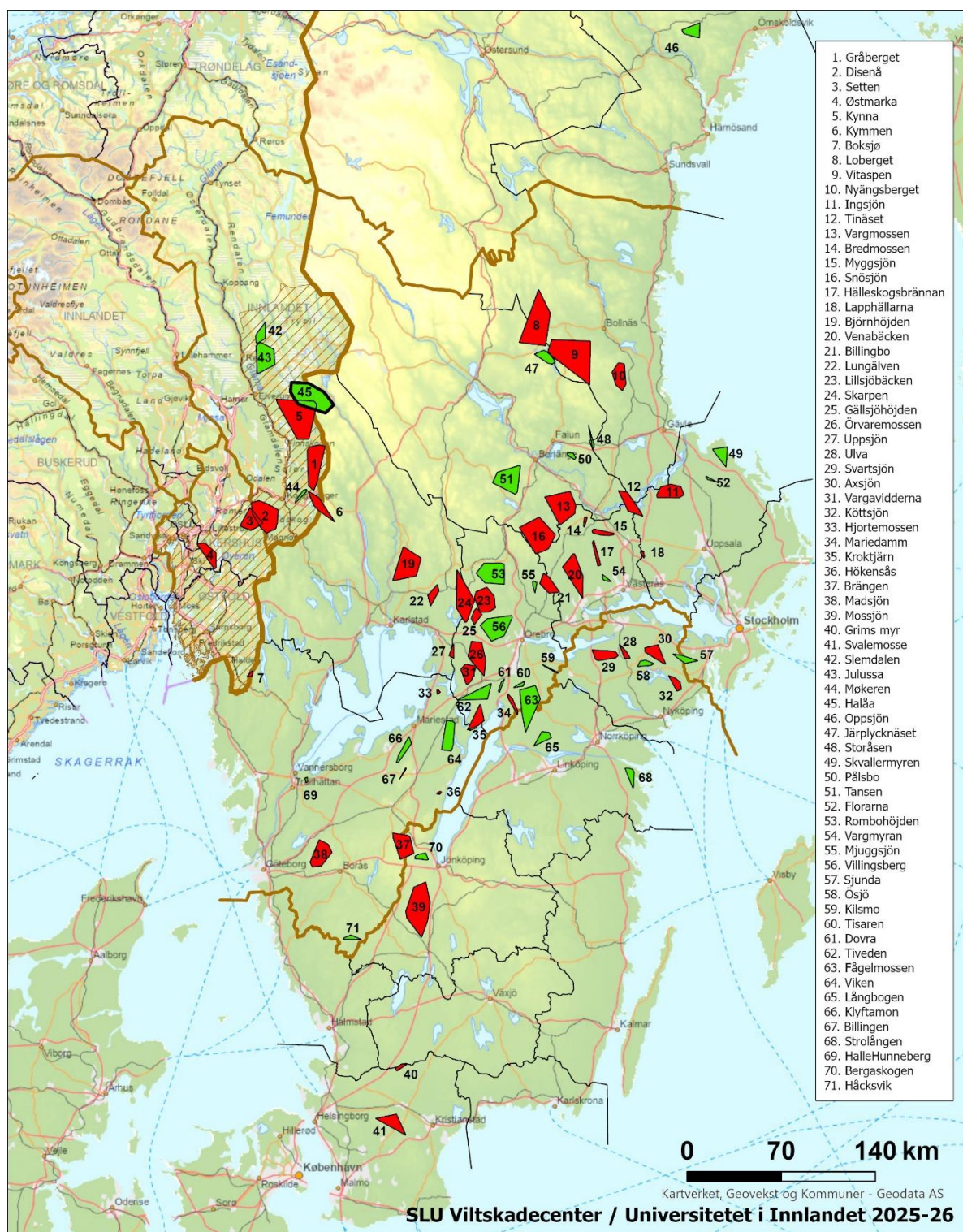
Land/område	Antall familiegrupper	Antall par	Sum familiegrupper og par	Antall ynglinger
Sverige	34	26	60	34
Sverige/Norge	3	1	4	3
Norge	4	3	7	2
Skandinavia	41	30	71	39
Etter fordeling av grenserevirene (0,5 pr revir til hvert land)				
Sverige	35,5	26,5	62	35,5
Norge	5,5	3,5	9	3,5

Tabell 2. Antall familiegrupper og revirmarkerende par i 2025-2026 fordelt på rovviltforvaltningsregioner og län og fylker i Sverige og Norge, samt for norsk ulvesone. Familiegrupper og par med tilhold på tvers av riksgrensen er fordelt med halvparten pr. land. Innenfor hvert land er revirene fordelt med halvparten, en tredjedel eller en fjerdedel, avhengig av hvor mange fylker og län som deler på reviret. Tallene gjelder hele registreringsperioden, inklusivt revir som eventuelt er fjernet ved lisensjakt eller ved skadefelling (skyddsjakt).

Forvaltningsregion/ -område	Antall familiegrupper	Antall revirmarkerende par	Familiegrupper og par totalt	Ynglinger
Sverige (inkl. halve grenserevir)	35,5	26,5	62	35,5
Rovdyrforvaltningsområder				
Nordre	-	1	1	-
<i>Västernorrland</i>	-	1	1	-
Midtre	27,5	20,0	47,5	27,5
<i>Örebro</i>	6,83	6,5	13,33	6,83
<i>Västmanland</i>	6,08	1	7,08	6,08
<i>Västra Götaland</i>	4,5	5,5	10	4,5
<i>Värmland</i>	4	0,5	4,5	4
<i>Gävleborg</i>	2,75	1	3,75	2,75
<i>Dalarna</i>	2,08	3	5,08	2,08
<i>Uppsala</i>	1,25	2	3,25	1,25
<i>Stockholm</i>	-	0,5	0,5	-
Søndre	8	3,5	13,5	8
<i>Södermanland</i>	4	2	6	4
<i>Östergötland</i>	0,5	2,5	3	0,5
<i>Jönköping</i>	1,5	1	2,5	1,5
<i>Skåne</i>	1,5	-	1,5	1,5
<i>Kronoberg</i>	0,5	-	0,5	0,5
Norge (inkl. halve grenserevir)	5,5	3,5	9	3,5
Norsk ulvesone				
Rovviltregion 5				
<i>Innlandet</i>	2,5	3,5	6	1,5
Rovviltregion 4				
<i>Akershus</i>	2,5	-	2,5	1,5
<i>Østfold</i>	0,5	-	0,5	0,5
Totalt i Skandinavia	41	30	71	39



Figur 1. Dokumenterte familiegrupper (sirkel) og revirmarkerende par (trekant) i Skandinavia vinteren 2025-2026. Grenser for forvaltningsregioner (brune linjer) i begge land er vist, og skravert område viser norsk forvaltningsområde for ulv (norsk ulvesone).



Figur 2. Dokumenterte familiegrupper (røde polygoner; nr 1-41) og revirmarkerende par (grønne polygoner; nr 42-71) i registreringsperioden vinteren 2025-2026. Tall i figuren er i samsvar med nummerering i Vedlegg 2. Tykk ytterkant angir revir hvor minst en voksen revirmarkerende ulv hadde GPS-sender i registreringsperioden. Et polygon er et område der revirmarkerende, stasjonære ulver i flokker eller par er dokumentert i sine respektive revir i perioden 1. oktober 2025 - 31. mars 2026. Polygonene tilsvarer sjelden revirets reelle størrelse, unntatt der ulver er GPS-merket da polygoner i slike tilfeller oftest tilsvarer revirets reelle størrelse. Skravert, se Fig 1.

3.4 Bestandsstørrelse

Bestandsstørrelsen av ulv i Skandinavia er beregnet med to forskjellige metoder. Den ene metoden er den samme metode som er benyttet de siste 15 årene (Wabakken m.fl. 2014) og som er beskrevet i denne årlige overvåkingsrapporten. Antall ynglinger (valpekull født våren 2025) som det ble konkludert med etter gjeldende intrukser i registreringsperioden 1. oktober – 31. mars er multiplisert med en omregningsfaktor på 10, og et 95% konfidensintervall, basert på feltdata om bestandsstruktur i ulvestammen fra registreringer i 2000-2003 (Wabakken m.fl. 2014). Størrelsen på både den totale skandinaviske bestanden og svensk delbestand er beregnet med denne omregningsfaktoren.

Totalt i Sverige og Norge ble det i løpet av vinteren (1. oktober-31 mars) konkludert med 39 valpekull (ynglinger) født i 2025. Basert på de 39 ynglingene ble skandinavisk totalbestand for vinteren 2025-2026 beregnet til 390 ulver (95% CI: 308-507). Tilsvarende beregning for svensk delbestand (totalt 35,5 valpekull), inkludert halve grenserevir, ga samme vinter 355 ulver (95% CI: 281-461) (Tabell 3). Disse beregningene er bruttotall for hele registreringsperioden og ulver som beviselig er døde er ikke fratrukket de oppgitte bestandstall. Det er også verdt å merke seg at beregnede konfidensintervall ikke representerer minimum-maksimumsverdier.

Norsk delbestand summeres av antall individ registrert ved DNA og antall fra sporegistreringer. I Norge ble det påvist 34-36 ulver med helnorsk tilhold vinteren 2025-2026 (Wabakken m.fl. 2026). Dessuten ble 21-22 ulver dokumentert med tilhold på tvers av riksgrensen. Dersom grenseulvene fordeles mellom landene etter samme prinsipp som tidligere (halvparten til hvert land) gir dette en norsk delbestand på totalt 45-47 ulver sist vinter, uten at den ene ulven som er dokumentert avlivet ved lisensfelling i Norge i perioden er fratrukket (Vedlegg 3, Wabakken m.fl. 2026).

Ulike metoder er med andre ord brukt for å beregne størrelsen på delbestandene av ulv i Sverige og Norge. Summen av antall ulver beregnet separat for respektive land er derfor noe forskjellig fra bestandsstørrelsen beregnet for den totale ulvestammen i Skandinavia.

Tabell 3. To alternative beregningsmetoder for antall ulver i Skandinavia. (1) Bestandsstørrelse beregnet for hele Skandinavia og hele Sverige basert på antall ynglinger multiplisert med en omregningsfaktor på 10. (2) Antall ulver beregnet for bestandens hovedsakelige utbredelsesområde, samt fordelingen av individer mellom Sverige og Norge. Beregningene gjelder for registreringsperioden 1. oktober 2025 – 31. mars 2026, og jakt eller annen dødelighet er ikke trukket fra. For beregningsmetode 1 fordeles halvparten av ulvene til hvert av landene ved yngling i grenserevir. For beregningsmetode 2 fordeles ulvene i grenserevir og på vandring over riksgrensen etter deres relative forekomst i Norge og Sverige. Usikkerheten for metode 1 angis som 95% konfidensintervall (95% CI) og for metode 2 som 95 % bayesiansk kredibelt intervall.

Hele utbredelsesområdet, antall ulver (omregningsfaktor)		
Skandinavia	Sverige	Norge
390 (308-507)	355 (281-461)	- ¹
Hovedsakelig utbredelsesområde, antall ulver (fangst-gjenfangstmodell)		
Skandinavia	Sverige	Norge
425 (402-453)	370 (350-394)	55 (48-65)

¹ Norsk delpopulasjon kan ikke beregnes med denne metoden.

Forskningsprosjektet RovQuant har gjort en kompletterende beregning av antall ulver i Skandinavia, og hvordan tettheten av ulver fordeler seg i Sverige og Norge. De mest perifere områdene for ulvebestanden, der man kun kjenner til et fåtall ulver på vandring, er ekskludert fra disse beregningene. Dette gjelder Norrbottens län i Sverige, samt region 7 og 8 i Norge. Metoden, en bayesiansk åpen romlig fangst-gjenfangstmodell, bruker informasjon om individer i tid og rom fra DNA-analyser og tar eksplisitt hensyn til ufullstendig deteksjon av individer. Modellen bruker informasjon fra den siste overvåkingsperioden, men supplerer også med kunnskap om deteksjon og gjenfunn av døde individer fra tidligere overvåkinger (Milleret m.fl. 2025).

Fra denne modellen ble antall ulver i bestandens hovedsakelige utbredelsesområde (Tabell 3) beregnet til 425 (95% bayesiansk sannsynlighetsintervall, CrI = 402-453) i Skandinavia, hvorav 370 (95% CrI = 350-394) i Sverige og 55 i Norge (95% CrI = 48-65). Se Tabell 4 for beregnet antall ulver i de forvaltningsområdene, län og fylker som inngår i modellen.

Tabell 4. Antall ulver i Skandinavia vinteren 2025-2026 beregnet fra en åpen romlig fangst-gjenfangst modell. Tabellen angir også fordelingen mellom Sverige og Norge, samt beregnet antall ulver i forvaltningsområde, län og fylker som inngår i modellen. Usikkerheten er i parentes oppgitt som 95 % bayesiansk sansynlighetsintervall.

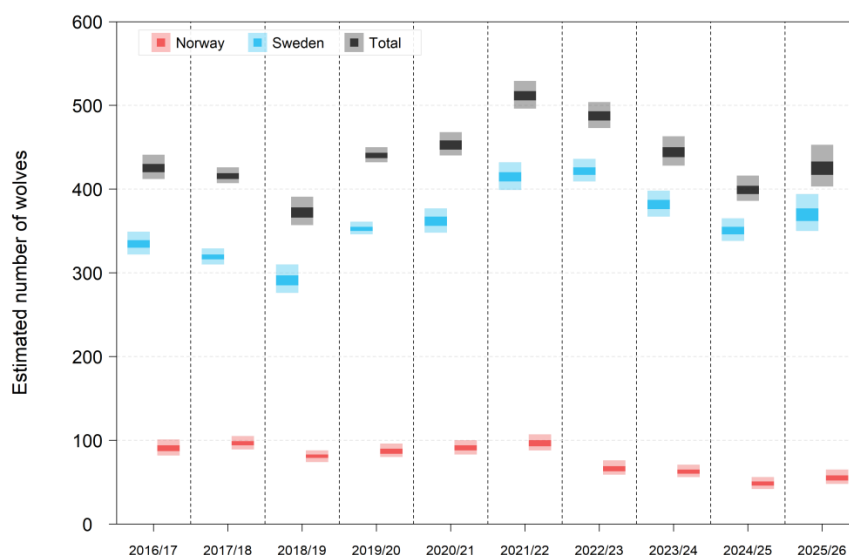
	Tisper	Hanner	Total
Total	215.7 (198-238)	209.6 (196-225)	425.3 (402-453)
Norge	32.6 (26-41)	22.7 (20-27)	55.2 (48-65)
Region 2	0.3 (0-2)	0.3 (0-2)	0.6 (0-2)
Region 3	1.1 (0-4)	0.8 (0-3)	2 (0-5)
Region 4	8.8 (6-12)	7.8 (6-10)	16.6 (13-21)
Region 5	21 (16-27)	13.8 (11-17)	34.8 (29-41)
Region 6	1.3 (0-4)	0 (0-1)	1.4 (0-4)
Sverige	183.1 (168-202)	187 (174-202)	370.1 (350-394)
Nordre	9.7 (4-17)	6.1 (3-11)	15.8 (9-24)
Jämtland	5.4 (1-11)	3.4 (1-7)	8.7 (3-15)
Västerbotten	0 (0-1)	0 (0-1)	0.1 (0-1)
Västernorrland	4.3 (2-8)	2.7 (1-6)	7 (4-12)
Midtre	140.2 (128-155)	139.7 (129-152)	279.8 (263-298)
Dalarna	22.1 (15-30)	20.1 (14-27)	42.2 (33-53)
Gävleborg	11.5 (8-16)	13.7 (10-18)	25.2 (20-32)
Örebro	25.3 (21-30)	34.3 (30-38)	59.6 (54-66)
Stockholm	2 (1-4)	2.2 (1-4)	4.2 (2-7)
Uppsala	8.6 (6-11)	9.4 (7-12)	18 (15-22)
Värmland	26.1 (20-34)	17.5 (12-24)	43.6 (35-54)
Västmanland	16.4 (13-20)	20 (16-24)	36.5 (31-42)
VästraGötaland	28 (25-32)	22.4 (19-27)	50.4 (45-56)
Søndre	33.3 (30-38)	41.2 (37-47)	74.5 (69-82)
Blekinge	0.1 (0-1)	0.2 (0-1)	0.3 (0-2)
Halland	1.1 (0-3)	1.2 (0-3)	2.3 (1-5)
Jönköping	8.5 (7-10)	7.1 (5-10)	15.5 (13-19)
Kalmar	1.3 (1-3)	0.5 (0-2)	1.9 (1-4)
Kronoberg	1.1 (0-3)	3.2 (1-6)	4.3 (1-8)
Östergötland	3.5 (2-6)	4.3 (3-7)	7.9 (5-11)
Skåne	5.7 (5-7)	8.6 (6-11)	14.2 (11-17)
Södermanland	12.1 (10-14)	16 (15-18)	28.1 (26-31)

3.5 Bestandsutvikling

I grove trekk hadde den skandinaviske ulvestammen en årlig bestandsvekst fra tidlig på 1990-tallet (Wabakken m.fl. 2001) fram til vinteren 2014-2015, som dokumentert ved et økende antall familiegrupper og valpekull i denne perioden (Figur 4A, Vedlegg 7). Deretter har bestandss størrelsen stort sett vært mellom 400 og 500 ulver, men med en reduksjon de siste fem årene; på ca. 20% fra noe over 500 ulver vinteren 2020-2021 til i underkant av 400 ulver vinteren 2025-2026 (Figur 3).

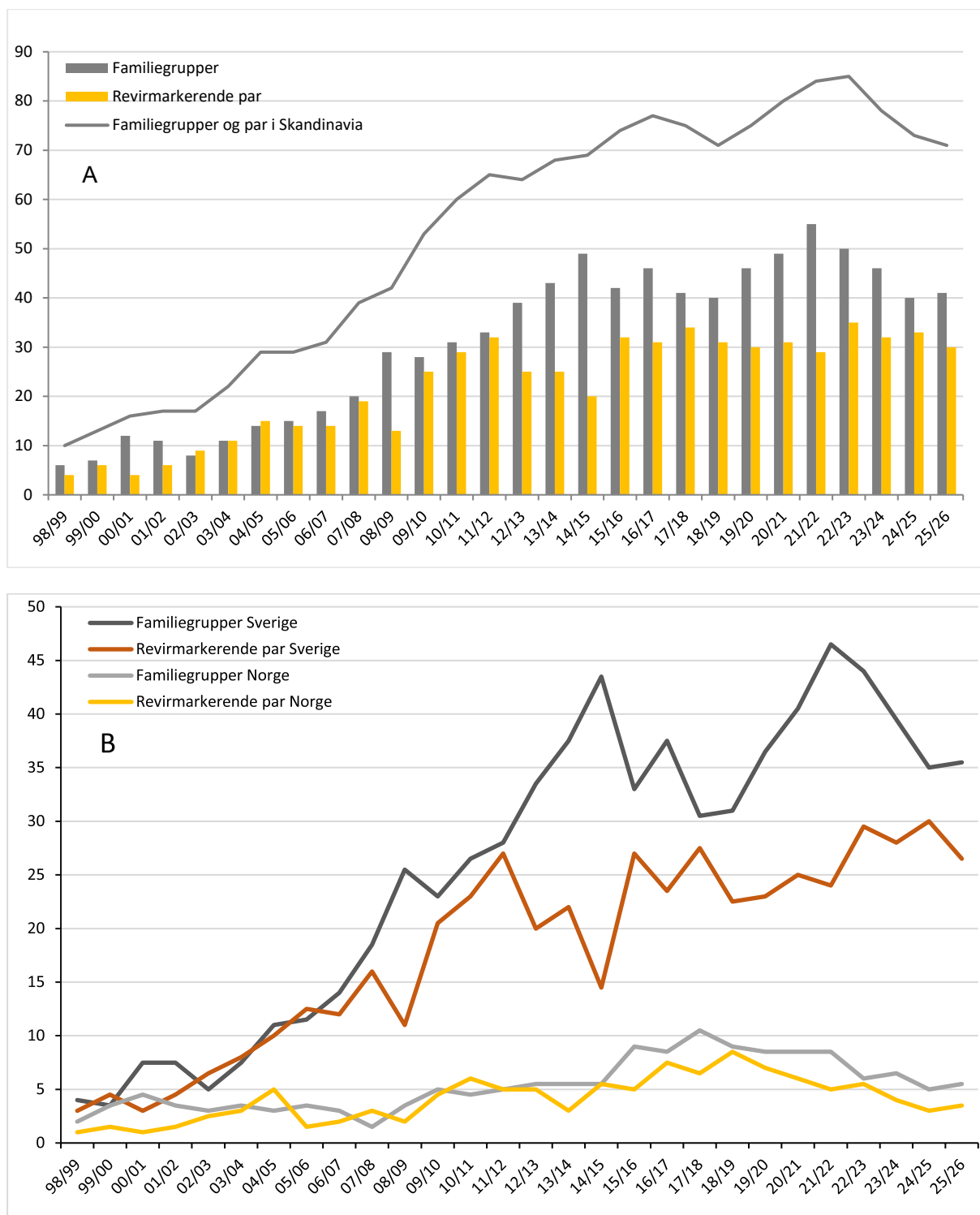
Sammenlignet med forrige vinters overvåking var det totalt i Sverige svært like antall familiegrupper, revirmarkerende par og antall ynglinger. Den beregnede bestandss størrelsen var identisk med forrige vinter. Den regionale utviklingen i Sverige fortsetter å variere både mellom og innenfor de tre forvaltningsområdene. I vedlegg 8 illustreres de länsvis trendene grafisk. Det nordre forvaltningsområdet var som tidligere berørt av få revir, og nå kun med ett revirmarkerende par. Sammenlignet med forrige vinters bestandsregistreringer ble det i det midtre forvaltningsområdet registrert en svak økning i antall familiegrupper og antall ynglinger. Samtidig er de senere års geografiske hovedutbredelse av svenske ulverevir fortsatt forskjøvet mot sør og øst i Sverige. I alle de 26 første årlig rapporterte resultatene fra felles bestandskartlegging av ulv i Skandinavia (1998-99 – 2023-24) har antall revir med familiegrupper, par og ynglinger hele tiden vært høyest i Värmlands län, men nå i vinter var det for andre sesongen på rad gang flest slike revir i Örebro län. Antall revir med familiegrupper respektive revirmarkerende par i det søndre forvaltningsområdet var for tredje år på rad omtrent uendret eller svakt redusert sammenlignet med foregående vinter. I dette forvaltningsområdet var det flest slike revir i Södermanland, og ingen større geografiske endringer har skjedd i området sammenlignet med forrige vinters overvåking.

I Norge har antall familiegrupper, revirmarkerende par og antall helnorske valpekull gjennom flere år vist en nedadgående trend (Figur 3, Figur 4B, Vedlegg 7). Vinterens registreringer påviste kun to helnorske valpkull, som er det lavest registrerte antall helnorske ynglinger av ulv på 11 år (Vedlegg 7).



Figur 3. Bestandsutvikling i ulvens hovedsakelige utbredelsesområde (avsnitt 3.4) de siste 10 årene i Skandinavia (svart), beregnet fra en åpen romlig fangst-gjenfangst modell. Fordelingen i antall ulver mellom Sverige (blå) og Norge (rød) er også angitt (se Dupont m.fl. 2026 for ytterligere detaljer). Mørk og lys farge viser henholdsvis 50% og 95% bayesiansk sannsynlighetsintervall.

Familiegrupper og revirmarkerende par i Skandinavia 1998-2025



Figur 4. Antall dokumenterte familiegrupper (grå søyler) og revirmarkerende par (oransje søyler) og totalt i Skandinavia (grå graf) for hele registreringsperioden 1. oktober – 31. mars, vintrene 1998-1999 – 2025-2026 (A), og antall dokumenterte familiegrupper og revirmarkerende par i henholdsvis Sverige og Norge (B). Oppgitte tall i figur A og B er komplettert mht. informasjon som er mottatt etter avsluttet registrering (se tekst og Vedlegg 5).

3.6 Finsk-russiske ulver og deres avkom

Finsk-russiske innvandrede ulver (F0) kalles også immigranter og er genetisk spesielt viktige individer. Når de får valper, bidrar de til mindre innavl og høyere genetisk variasjon i den skandinaviske ulvebestanden. Avkom etter finsk-russisk innvandet ulv klassifiseres som F1 og regnes også som genetisk spesielt verdifulle ulver i bestanden.

Seks nye finsk-russiske ulver

Etter 1. mai 2025 er det dokumentert seks nye innvandrede finsk-russiske ulver, fem hanner og ei tisper. Tispa ble bare identifisert i ett tilfelle, i juni måned i Norge nær riksgrensen mot Russland og Finland (Figur 5). De fem hannene ble alle dokumentert i perioden september 2025 – januar 2026. Fire av dem ble identifisert kun i Sverige, og tre av dem ble felt ved skadefelling i reinbeiteområdet i Norrbotten. Den femte hannulven ble dokumentert i Finnmark, lengst nord i Norge (Figur 4)

En finsk-russisk ulv kjent fra tidligere

Lederhannen i Settenreviret ble første gang dokumentert i Skandinavia i 2019 og ble i januar 2021 radiomerket og flyttet av norsk forvaltning inn i den norske ulvesonen (Wabakken m.fl. 2020 & Svensson m.fl. 2021). Siden vinteren 2020/2021 har han vært revirhevdende i Settenreviret og våren 2025 ble hans femte valpekull født i reviret (Figur 2, 5 og Vedlegg 11.6). Settenhannen har dog ikke blitt observert eller identifisert på DNA i reviret etter 14. oktober 2025.

Kun ett valpekull etter finskrussisk ulv i 2025

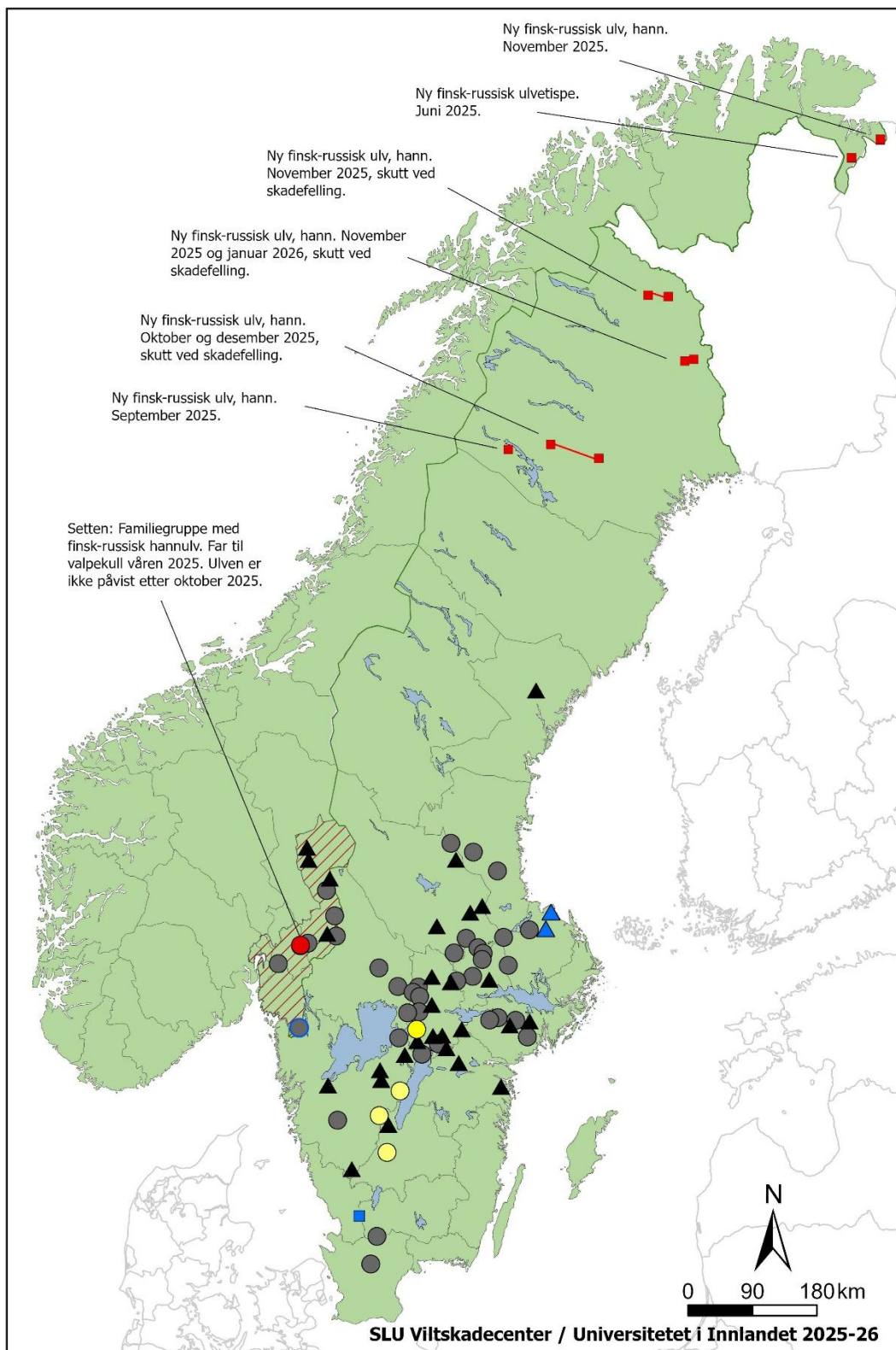
Valpekullet i Settenreviret var den eneste ynglingen av en finskrussisk ulv i Skandinavia som ble dokumentert i registreringssesongen 2025-2026. Seks avkom ble identifisert fra DNA i reviret i vinter, hvorav fem sannsynlige nye årsvalper og en fjorårsvalp, som senere ble identifisert på vandring i Norge.

F1 med egne familiegrupper, i revirmarkerende par eller på vandring

I registreringsperioden ble det dokumentert 10 tidligere kjente, eldre F1-ulver i den skandinaviske bestanden. Fem av disse (alle fra Tiveden) var foreldredyr i familiegrupper med årsvalper (Vargavidderna, Hökensås, Mossjön og to i Brängen). To F1 (begge fra Setten) ble registrert i revirmarkerende par (Florarna og Skvallermynen; Figur 5). Utover familiegruppene der F1 ble registrert i reviret, var det ytterligere en familiegruppe (Boksjø), der en F1 fra Setten hadde ynglet våren 2025, men som aldri ble registrert i reviret i løpet av påfølgende registreringssesong. Seks ulike F1 har således gitt opphav til fem av de 39 ynglingene som ble dokumentert i Skandinavia i løpet av registreringsperioden. Utover dette er en F1 etter Setten dokumentert som øvrig stasjonær ulv i Sør-Sverige (Figur 5), og to F1, også de etter Setten, ble dokumentert på vandring. En av dem ble registrert i Sør-Sverige og den andre i Norge (nevnt i forrige avsnitt).

Totalt ble det altså dokumentert 15 F1-avkom i live i Skandinavia i registreringsperioden, pluss en reprodukerende hann som ikke ble påvist i samme periode. Disse 15 var fordelt på 10 tidligere kjente, eldre F1 og fem nye F1, der alle fem valper ble påvist i fødereviret Setten.

De 10 eldre F1 var avkom fra to ulike finskrussiske ulver. Fem av dem etter Tiveden-tispa, og fem av dem etter hannen i Settenreviret. Tivedentispa finnes ikke lenger i bestanden, som trolig også gjelder for Settenhannen. Mer informasjon om tidligere finsk-russiske ulver er gitt i neste kapittel 3.7 om ulvestammens genetiske utvikling, samt i tidligere overvåkingsrapporter.



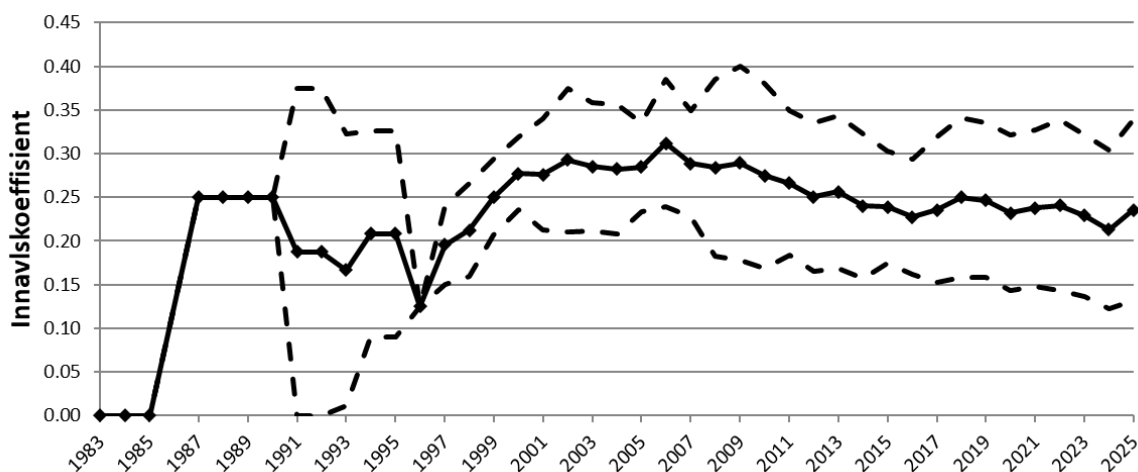
Figur 5. Familiegrupper (sirkel) og revirmarkerende par (trekant) av ulv i registreringsperioden, vinteren 2025-2026. I tillegg til immigranter (rød) viser figuren også familiegrupper og revirmarkerende par hvor én av foreldrene var en F1 og/eller inngår som et revirmarkerende dyr i reviret. Rød: Finsk-Russisk ulv. Gul: F1 fra Tiveden-reviret. Blå: F1 fra Setten-reviret. Blå ytterkant: F1 fra Setten var far til dokumentert valpekull, men ble ikke identifisert i reviret i registreringsperioden. Rød firkant: dokumentert finsk-russisk vandringsulv under reproduksjonssyklus 2026; 1. mai 2025 – 30. april 2026. Blå firkant: annen stasjonær F1 fra Setten.

3.7 Ulvestammens genetiske utvikling

Den skandinaviske ulvebestanden stammer fra sju innvandrede ulver fra den finsk-russiske bestanden. Det opprinnelige Nyskogaparet med tilhold på tvers av riksgrensen grunnla bestanden ved yngling i 1983. Deretter bidro fem nye innvandrere som grunnleggere (første reproduksjonsår gitt i parentes): Gilhov-hannen (1991), Kynna-hannen (2008), Galven/Prästskogen-hannen (2008), Tiveden-tispa (2013) og Setten-hannen (2021). Ytterligere tre andre finsk-russiske immigranter har fått valper, Tiveden-hannen (2013), Tunturi-hannen (2016) og Svartedalen-tispa (2016). Disse tre regnes ikke blant ulvestammens grunnleggere, da ingen av deres avkom har lyktes med å reproducere seg.

Etter 1983 har alle nye foreldrepar bortsett fra 11 (Nyskoga 1, Gillhov, Galven, Kynna 2, Prästskogen 1, Tiveden 1, Tiveden 2, Tunturi 1, Svartedalen 1, Setten 1 og Setten 2) i Skandinavia vært beslektet og dermed fått innavlede valper (Åkesson m.fl. 2024). Innavlskoeffisienten (F) måler andelen identiske gener (alleler) med felles opphav som et individ arver fra sine foreldre. Den varierer mellom 0 og 1 og er høyere jo mer beslektede foreldrene er. En innavlskoeffisient på 0,25 tilsvarer for eksempel avkom til et søskenpar, mens en innavlskoeffisient på 0,13 tilsvarer avkom til fetter og kusine. Blant familiegruppene i bestanden mellom 1996 og 2007 steg den gjennomsnittlige innavlskoeffisienten fra 0,13 til 0,30. Mellom 2008 og 2016 har innavlskoeffisienten avtatt, noe som i stor grad skyldes at de finsk-russiske immigrantene i Galven/Prästskogen og Kynna hadde stor suksess med å produsere F1-avkom som lyktes med å reproducere seg (Åkesson m.fl. 2024). Deretter har også F1 fra den finsk-russiske ulven i Tiveden reproducert seg, som medførte en fortsatt synkende innavlskoeffisient.

Den årlige utviklingen av bestandens innavlsnivå følges ved å kartlegge graden av innavl (innavlskoeffisienten) i familiegruppene som registreres den enkelte vinter. Graden av innavl er basert på slektskapet mellom det ulveparet som har gitt opphav til valper i revirets familiegruppe. For mer detaljert metodebeskrivelse, se Åkesson m.fl. (2024). I 2025 var den gjennomsnittlige innavlskoeffisienten blant avkom i familiegruppene $\bar{F} = 0,24 (\pm 0,10 \text{ standardavvik})$, som er høyere sammenlignet med foregående år 2024 ($\bar{F} = 0,21 \pm 0,09 \text{ standardavvik}$; Figur 6). Denne sesongen var det ikke lenger reproduserende F1 fra Galven/Kynna i bestanden, og i tillegg har antallet reproduserende F1 fra Tiveden avtatt, noe som kan forklare årets økning i innavl.



Figur 6. Gjennomsnittlig innavlskoeffisient (innavlsggrad) for skandinaviske familiegrupper av ulv for perioden 1983-2025. Stiplede linjer angir innavlskoeffisientens standardavvik, som er et mål på variasjonen i innavl de enkelte år.

3.8 Døde ulver

Hele reproduksjonssyklus 1. mai 2025 – 30. april 2026

Totalt 32 ulver ble dokumentert døde i Skandinavia i løpet av ulvenes reproduksjonssyklus 1. mai 2025 - 30. april 2026, hvorav 26 i Sverige og 6 i Norge (Vedlegg 3). Av de 26 i Sverige ble 17 ulver avlivet ved skadefelling/skyddsjakt, hvorav 10 i nødverge (§28 Jaktförordningen), sju ble trafikkdrept og to døde av andre årsaker. Blant de 6 ulvene bekreftet døde i Norge ble én felt under lisensjakt og fem ved skadefelling (Vedlegg 3).

Registreringsperioden 1. oktober 2025 – 31. mars 2026

Av de kjente 32 døde ulvene i Skandinavia ble halparten påvist døde i registreringsperioden 1. oktober 2025 - 31. mars 2026 (Vedlegg 3); 15 i Sverige og én i Norge. I Sverige ble 9 av dem skutt ved skadefelling/skyddsjakt, hvorav 3 i nødverge (§28 Jaktförordningen), fem ble trafikkdrept og én døde av andre årsaker. I Norge ble én ulv skutt ved lisensjakt (Vedlegg 3).

16 av de 32 ulvene døde i forkant av registreringsperioden og 16 døde i løpet av registreringsperioden.

Lisensjakt

I Sverige genomfördes ingen licensjakt 2026. Ved lisensjakt i Norge ble kun én enkelt ulv felt utenfor kjente revir (Vedlegg 2 & 3).

4 Diskusjon

Den skandinaviske ulvestammen har siden vinteren 2017-2018 utvidet utbredelsen og økt i antall sørover, spesielt i Sverige. Sør for Europavei E18, mellom Oslo-Karlstad-Örebro-Stockholm, ble det vinteren 2025-2026 dokumentert totalt 31 av Skandinavias 71 familiegrupper og revirmarkerende par. Dette tilsvarer omtrent det samme antall familiegrupper og par som det ca 20 år tidligere ble påvist i hele Skandinavia. Den gang ble det i registreringssesongen 2004-2005 funnet totalt 29 slike skandinaviske revir (Wabakken m.fl. 2005).

Sør i Sverige ble det våren 2021 for første gang på over 150 år født ulvevalper i Skånes og Jönköpings län. To år senere, i 2023, ble det født valper i et revir i grenseområdet mellom Kalmar og Kronobergs län, og våren 2024 ble det født valper i et revir i grenseområdet mellom Hallands og Kronobergs län. Vinteren 2025-2026 var 14 av 20 län på fastlandet berørt av ulverevir med familiegrupper eller revirmarkerende par. Alle svenske län med unntak av Gotland vil likevel være berørt av vandringsulver.

I det midtre rovdyrforvaltningsområdet i Sverige har det i de seinere årene vært betydelige endringer i antall og utbredelse av ulverevir. I Värmlands län har f.eks. antall revir avtatt betydelig de siste fire registreringsårene fra totalt 20 revir till under fem vinteren 2025-2026. Isteden har Örebro län for andre vinteren på rad vært länet med flest ulverevir, i år fulgt av Västra Götaland och Västmanland. Dette illustrerer at geografiske og antallsmessige endringer kan skje raskt i den skandinaviske ulvestammen. Slike endringer kan skyldes flere forhold, f.eks. mellomårsvariasjoner i familiegrupper og revirmarkerende par. Andre viktige faktorer som kan påvirke ulvestammens utbredelse og utvikling er ulovlig avliving, lisensjakt, skadefelling, trafikk og sykdom.

I Norge har antall ulver blitt redusert i løpet av de tidligere fem sesongene, fra 83-86 til 58-60. Nedgangen har fortsatt til vinterens sesong, da antall ulver var 45-47 dyr. I rovviltforvaltningsregion 5 (Hedmark), som har hatt tilhold av flest ulver i Norge gjennom 48 år, var det som i fjor kun én ulveflokk (familiegruppe) som ble klassifisert med fullstendig tilhold i Hedmark i 2025-2026, men nærheten til svensk-norsk riksgrense gjør at det ikke kan utelukkes at denne familiegruppen potensielt kan ha hatt et grenserevir (Figur 2; Gråberget).

Registreringssesongen 2025-2026 hadde generelt brukbare snøforhold over store deler av Skandinavia. Men bestandskartleggingen av ulv i Skandinavia bruker også metoder som er tilpasset barmark. Bruk av viltkamera og DNA-analyser av ulveekskrementer samlet inn for eksempel på skogsbilveier og stier i kombinasjon med oppfølging av meldinger og fotodokumentasjon fra publikum, samt noe radiomerking av ulv (primært av forskningsprosjektet SKANDULV), muliggjør en forsvarlig overvåking også på barmark.

Ynglinger av ulv som blir dokumentert i registreringsperioden brukes som grunnlag for årlige beregninger av antall ulver både for totalbestanden i Skandinavia og for svensk delbestand. Valpekull som blir påvist på våren eller sommerstid, men som deretter ikke kan dokumenteres i registreringsperioden 1. oktober – 31. mars skal ifølge felles svensk-norske intrukser nevnes separat, men ikke inngå i de årlige beregningene av bestandsstørrelse. Registreringsdata fra de siste årene viser at forholdstallet mellom antall familiegrupper og antall ynglinger er nær 1, noe som betyr at det i de fleste familiegrupper finnes årsvalper. Likevel er det hvert år et fåtall familiegrupper som kun har fjorårsvalper eller eldre avkom. I vinter fantes to slike i Norge (Vedlegg 2; Gråberget, Østmarka). Dessuten forekommer det av og til ynglinger i revir der det påfølgende vinter ikke kan påvises noen familiegruppe, d.v.s. revir der kun årsvalper eller en voksen med en valp blir dokumentert. I registreringssesongen 2025-2026 gjaldt dette ingen revir.

Metodene som brukes til å beregne bestandsstørrelse, gir et anslag på vinterens antall individer i ulvebestanden, og inkluderer ikke-stasjonære streifdyr og andre stasjonære ulver i tillegg til familiegrupper og revirmarkerende par. Oppgitte tall gjelder således beregnet bestandsstørrelse

for *hele registreringsperioden*. Ulver som har dødd i samme periode er med andre ord ikke fratrasket bestandstallene.

I Figur 4 vises utviklingen av antall dokumenterte familiegrupper og revirmarkerende ulvepar fra og med 1998. Tallene i figuren er ajourført med familiegrupper og par som har blitt dokumentert i ettertid (Vedlegg 5) og som ikke ble dokumentert i den aktuelle registreringsperioden. Det gjelder særlig ekstra revirmarkerende par som ikke ble tilstrekkelig dokumentert i gjeldende sesong. De siste 10 sesongene har det vært gjennomsnittlig 2,8 par pr. sesong som har blitt påvist i ettertid i Skandinavia. Dette skjer primært ved at en ny familiegruppe blir påvist påfølgende vinter, noe som betyr at foreldreparet i flokken i det minste må ha vært til stede under paringstiden i februar/mars vinteren før (Åkesson m.fl. 2022). For mange av disse tilfellene fantes indikasjoner i den aktuelle registreringsperioden, men datamengden var utilstrekkelig til at paret kunne skilles fra andre ulvepar eller at sosial status kunne klassifiseres med sikkerhet. Uten snø er det vanskelig å dokumentere nyetablerte par i parringstiden i februar-mars måned, noe som gjør at udokumenterte par kan forventes spesielt i områder med lite snø på slutten av registreringsperioden. Før snøen kommer i første del av registreringsperioden på høsten kan det også være vanskelig hvis eksisterende par (og familiegrupper) forsvinner før tilstrekkelig datamengde kan samles inn for dokumentasjon etter gjeldende kriterier. Forekomst av illegal avliving kan i slike tilfeller være en kompliserende faktor .

I løpet av de siste 10 sesongene er fire familiegrupper påvist i ettertid (0,4 pr år i snitt), der status i alle fire revir ble endret fra revirmarkerende par til familiegruppe (Vedlegg 5). Familiegrupper i disse revirene ble i alle tilfeller bekreftet ved seinere DNA-analyser av avkom.

5 Referanser

- Bischof, R., Milleret, C., Dupont, P., Chipperfield, J., Tourani, M., Ordiz, A., de Valpine, P., Turek, D., Royle, J. A., Gimenez, O., Flagstad, Ø., Åkesson, M., Svensson, L., Brøseth, H., and Kindberg, J. (2020). Estimating and forecasting spatial population dynamics of apex predators using transnational genetic monitoring. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 117(48): 30531–30538.
- Dupont, P., Milleret, C., Semper-Pascual, A., Brøseth, H., Flagstad, Ø., Kindberg, J., Svensson, L., and Bischof, R., 2026. Estimates of wolf density, abundance, and population dynamics in Scandinavia, 2016–2026 - MINA fagrapport 113. 36pp.
- Liberg, O., Andrén, H., Pedersen, H.P., Sand, H., Sejberg, D., Wabakken, P., Åkesson, M. & Bensch, S. 2005. Severe inbreeding depression in a wild wolf (*Canis lupus*) population. *Biology Letters* 1: 17-20.
- Naturvårdsverket & Rovdata. 2025. Varg: Instruksjon for inventering. www.rovdata.no.
- Naturvårdsverkets författningssamling. Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om inventering av björn, varg, järv, lodjur och kungsörn. NFS 2007:10 Konsoliderad.
- Nordli K., Wabakken P., Eriksen A., Sand H., Wikenros C., Maartmann E., Zimmermann B. (2023) Spatial and temporal cohesion of parents and offspring in a social large carnivore. *Anim Behav* 197:155–167
- Svensson, L., Wabakken, P., Maartmann, E., Cardoso Palacios, C., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2021. Inventering av varg vintern 2020-2021. Bestandsovervåking av ulv vinteren 2020-2021. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien 1-2021. 55 s.
- Svensson, L., Wabakken, P., Maartmann, E., Nordli, K., Jensen, M. Ø., Milleret, C., Dupont, P., Bischof, R., Åkesson, M. & Flagstad, Ø. 2025. Bestandsovervåking av ulv vinteren 2024-2025. Inventering av varg vintern 2024-2025. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien 1-2025.
- Wabakken, P., Aronson, Å., Strømseth, T.H., Sand, H. & Kojola, I. 2005. Ulv i Skandinavia: Statusrapport for vinteren 2004-2005. Høgskolen i Hedmark, Viltskadecenter, Grimsö forskningsstation, Vilt- og fiskeriforskningen, Oulu. Høgskolen i Hedmark. Oppdragsrapport 6. 47 s.
- Wabakken, P., Maartmann, E. & Nordli, K. 2026. Ulv i Norge pr. 31. mars 2026. Konklusjoner for vinteren 2025-2026. Universitetet i Innlandet, Rapp. 4. 8 s.
- Wabakken, P., Sand, H., Liberg, O. & Bjärvall, A. 2001. The recovery, distribution and population dynamics of wolves on the Scandinavian Peninsula, 1978-98. *Canadian Journal of Zoology* 79: 710-725.
- Wabakken, P., Svensson, L., Kojola, I., Maartmann, E., Strømseth, T.H., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2014. Ulv i Skandinavia og Finland. Sluttrapport for bestandsovervåking av ulv vinteren 2013-2014. Høgskolen i Hedmark, Viltskadecenter, Grimsö forskningsstation, Rovdata, SKANDULV, Vilt- og fiskeriforskningen Oulu. Høgskolen i Hedmark Oppdragsrapport 11. 40 s.

- Wabakken, P., Svensson, L., Maartmann, E., Nordli, K., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2020. Bestandsövervakning av ulv vintern 2019-2020. Inventering av varg vintern 2019-2020. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien 1-2020. 55 s
- Åkesson, M., Svensson L., Cardoso Palacios C., & Danielsson A. 2025. Sammanställning av släktrådet över den skandinaviska vargpopulationen fram till 2024. Rapport på uppdrag av Naturvårdsverket. SLU Viltskadecenter 2025-7. 27 s.
- Åkesson, M., Svensson, L., Flagstad, Ø., Wabakken, P. & Frank, J. 2022. Wolf monitoring in Scandinavia: evaluating counts of packs and reproduction events. *Journal of Wildlife Management*. DOI: 10.1002/jwmg.22206.
- Åkesson, M., Liberg, O., Sand, H., Wabakken, P., Bensch, S. & Flagstad Ø. 2016. Genetic rescue in a severely inbred wolf population. *Molecular Ecology*, 25, 4745-4756.

Inventering av varg vintern 2025-2026



VILTSCADECENTER

Sammanfattning

Mål och metodik

Vargstammen i Sverige och Norge utgör en gemensam skandinavisk population med utbredning över riksgränsen. Årliga inventeringar genomförs vintertid i respektive land enligt överenskommen gemensam inventeringsmetodik. Utbredning, utveckling och storlek på vargstammen dokumenteras genom kartläggning av antal vargrevir med familjegrupper, revirmarkerande par samt förekomst av årsvalpar (födda våren före inventeringsperioden) under inventeringsperioden 1 oktober – 31 mars. Resultaten från inventeringen används för att beräkna den totala populationens storlek i antal individer.

Inventeringen genomförs i huvudsak genom spårning på snö samt DNA-analyser av spillning, urin, hår och blod. Information från kamerafällor, radiotelemetri, forskningsdata samt döda vargar används när sådan information finns tillgänglig. Länsstyrelserna i Sverige och SNO (Statens Naturoppsyn) i samarbete med Universitetet i Innlandet i Norge är ansvariga för att genomföra inventeringen i fält. De kontrollerar även i fält de rapporter om spår och andra observationer som allmänheten i stor utsträckning bidrar med under inventeringsarbetet.

Antal familjegrupper och revirmarkerande par

Under inventeringsperioden 2025-2026 dokumenterades 41 familjegrupper i Skandinavien, varav 34 i Sverige, fyra i Norge och tre belägna över den svensk-norska riksgränsen. Totalt 30 revirmarkerande par dokumenterades varav 26 dokumenterades i Sverige, tre i Norge samt ett beläget över svensk-norska riksgränsen. Efter fördelning av de totalt fyra gränsreviren med hälften av varje revir till respektive land summeras för Sverige 35,5 familjegrupper och 26,5 revirmarkerande par. För Norge blir motsvarande summa 5,5 familjegrupper och 3,5 revirmarkerande par av varg.

Antal föryngringar

Under inventeringsperioden konstaterades 39 föryngringar (valpkullar) av varg i Skandinavien varav 34 föryngringar i helsvenska revir, två i helnorska revir och tre i revir som var belägna på gränsen mellan Sverige och Norge. Efter fördelning av de tre gränsreviren summeras för Sverige 35,5 föryngringar och för Norge 3,5 föryngringar. I Norge var antalet föryngringar under det nationella förvaltningsmålet.

Populationsuppskattning

Med samma metod som tidigare, där antal föryngringar multipliceras med 10, beräknas den totala skandinaviska populationen till 390 vargar (95% CI = 308-507) för hela inventeringsperioden. Den svenska delen av populationen, inklusive halva gränsrevir, beräknas till 355 (95% CI = 281-461) vargar. I den norska delen av populationen, inklusive hälften av de gränsöverskridande vargarna påvisades 45-47 vargar. I en kompletterande beräkning, med en öppen rumslig fångst-återfångstmodell, har antalet vargar i populationens huvudsakliga utbredningsområde beräknats till 425 (95% CrI = 402-453) i Skandinavien, varav 370 (95% CrI = 350-394) i Sverige och 55 i Norge (95% CrI = 48-65).

Genetik

I början av inventeringssäsongen fanns en tidigare känd finsk-rysk varg fortsatt kvar i den skandinaviska populationens reproduktionsområde. Det var den för femte året i rad ynglande hanen i det norska Settenreviret. Sex nya finsk-ryska immigranter dokumenterades, en tik och fem hanar, alla norr om vargens reproduktionsområde i Skandinavien. Tre av hanvargarna fälldes vid skyddsjakt i norra Sverige. Därtill påvisades 15 F1 i livet varav fem sannolikt var årsvalpar och 10 var kända sedan tidigare. Sju av dessa var revirhävande i familjegrupper eller revirmarkerande par.

Den genomsnittliga inavelskoefficienten som uppskattar inavelsnivån i den skandinaviska populationen har beräknats till 0,24 ($\pm 0,10$ SD) för vinterns familjegrupper, vilket är en ökning jämfört med förra säsongen ($0,21 \pm 0,09$ SD).

6 Inledning

Vargstammen i Sverige och Norge utgör ett gemensamt skandinaviskt bestånd med utbredning över riksgränsen. Inventeringar av varg genomförs varje vinter över hela den skandinaviska halvön i både Sverige (8 och 9 §§ Förordning [2009:1263] om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn) och Norge. Inventeringar har genomförts sedan vintern 1978 (Wabakken m.fl. 2001) och från och med vintersäsongen 1998-1999 har inventeringsresultaten summerats i en gemensam skandinavisk inventeringsrapport. Inventeringsrapporten för vintern 2025-2026 är den 28:e i ordningen (före 2012 var även Finland inkluderat). Denna rapport redovisar resultat från vinterns inventering av varg i form av siffror för den skandinaviska populationen i sin helhet, men även siffror för den svenska respektive norska delen av populationen. Resultat redovisas främst utifrån de mål som är gemensamma för Sverige och Norge. Ytterligare resultat som är mer specifika för enskilda länder eller områden finns att hitta i norska nationella lägesrapporter eller i svenska länsvisa årliga inventeringsrapporter.

Samarbetet mellan Sverige och Norge har från och med 2014 resulterat i ny gemensam inventeringsmetodik (Naturvårdsverket och Rovdata 2014), en gemensam databas (Rovbase) för registrering av inventeringsdata (www.rovbase.se), samt ett gemensamt rapporteringssystem för allmänheten (www.skandobs.se). Målet är att inventering, rapportering och presentation av resultaten ska göras på samma sätt i båda länderna och därmed ge jämförbara resultat för den svensk-norska vargpopulationen mellan olika delar av Skandinavien samt mellan år.

Länsstyrelserna i Sverige och Statens Naturoppsyn (SNO) i samarbete med Universitetet i Innlandet i Norge är ansvariga för att genomföra inventeringen i fält. Inventeringen genomförs i båda länderna även i samarbete med allmänhet, intresseorganisationer och näringsidkare. Länsstyrelserna, Universitetet i Innlandet och SNO ansvarar för att i fält kontrollera de rapporter om spår och andra observationer som rapporteras in och de ska också registrera relevanta data i Rovbase. SLU Viltskadecenter ansvarar på uppdrag av Naturvårdsverket för att kvalitetssäkra och sammanställa resultaten på nationell nivå i Sverige, medan Rovdata och Universitetet i Innlandet har motsvarande uppgift i Norge. RovQuant vid Norges miljö- och biovetenskapliga universitet gör ytterligare en uppskattning av vargpopulationens storlek i antal individer.

Inventeringens mål och uppdrag i Skandinavien är främst att dokumentera antal familjegrupper, revirmarkerande par samt föryngringar (valpkullar) på skandinavisk och nationell nivå samt per län och fylke. Utöver dessa gemensamma skandinaviska mål finns specifika nationella mål för Sverige och Norge. I Sverige dokumenteras så långt det är möjligt antal vargindivider per sameby då det är ersättningsgrundande för berörda samebyar. I Norge räknas antalet vargar i familjegrupper och även ensamma vargar som inte ingår i familjegrupper eller revirmarkerande par inventeras. Det kan vara både övriga stationära vargar eller vandringsvargar. Av dessa dokumenteras merparten från DNA.

Med en familjegrupp avses minst tre vargar i sällskap varav minst en varg som revirmarkerar regelbundet. Den vanligaste sammansättningen i en familjegrupp i Skandinavien är ett vargpar (föräldraparet) med årsvalpar, men ibland finns även valpar från tidigare kullar kvar i gruppen. Vanligtvis är det endast ett fåtal familjegrupper som inte har årsvalpar utan endast äldre valpar. Antalet familjegrupper under vintern är därför nära antalet valpkullar (föryngringar) som föddes på våren innan inventeringsperioden. Under vinterperioden kan det dock finnas föryngringar som inte är en familjegrupp, t ex årsvalp/valpar utan föräldrar. Med ett revirmarkerande vargpar avses ett vargpar som inte åtföljs av årsvalpar eller äldre valpar. Både familjegrupper och par rör sig inom ett revir som försvaras gentemot andra vargar.

Viktiga mål för de årliga inventeringarna är även att påvisa eventuella invandrade vargar från den finsk-ryska populationen samt att genetiskt identifiera de revirmarkerande vargarna i familjegrupper och par. Informationen används för att följa populationens genetiska status samt uppdatera släktträdet (Liberg m.fl. 2005, Åkesson m.fl. 2016, Åkesson m.fl. 2024).

7 Material och metoder

Inventeringsmetodikens beskrivs i detalj i de gemensamma skandinaviska instruktioner och faktablad som omfattar registrering och kvalitetssäkring i fält samt fastställande av antal familjegrupper, revirmarkerande par och föryngringar (Naturvårdsverket och Rovdata 2025). I Sverige reglerar även föreskrifter från Naturvårdsverket (NFS 2007:10) delar av inventeringen. Instruktioner och faktablad finns tillgängliga på www.naturvardsverket.se och på www.rovdata.no.

Inventeringsperioden för familjegrupper, revirmarkerande par och föryngring är 1 oktober - 31 mars. Vargstammen inventeras i huvudsak genom spårning på snö där antal löpor och revirmarkeringar noteras och DNA-prov samlas in under spårningarna. Social status i reviret dokumenteras och klassificeras som familjegrupp, revirmarkerande par eller övrig stationär varg. I Norge samt i svenska renskötselområdet inventeras även vargar på vandring. Revir särskiljs genom att de revirmarkerande djuren i varje revir identifieras genetiskt med hjälp av vid spårning insamlade DNA-prov såsom spillning, urin eller hår. I tillägg används även information från radiomärkta vargar (GPS-halsband via forskning eller förvaltning), viltkameror samt döda vargar, vilka även analyseras genetiskt. Döda vargar åldersbestäms av Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) i Sverige och av Norsk Institutt for Naturforskning (NINA) i Norge.

Rapporter från allmänheten om spår, spillning eller synobservationer är en annan viktig informationskälla. Observationer rapporteras ofta direkt till fältpersonal vid länsstyrelsen/SNO/ Universitetet i Innlandet, som då genomför fältkontroller av rapporterna. Observationer kan också rapporteras via ett skandinaviskt rapporteringssystem över internet, Skandobs (www.skandobs.se), och det finns även en Skandobs-app att ladda ned.

Vargar som vandrar in från den finsk-ryska populationen kan under vintern upptäckas under inventeringen i renskötselområdet i både Sverige och Norge (spårning samt tillhörande DNA-analyser). Finsk-ryska vargar som etablerat sig som stationära i den skandinaviska populationen upptäcks genom genetiska analyser av de revirmarkerande djuren i alla revir. Inavelskoefficienten och genetisk status i populationen följs genom genetiska analyser av de revirmarkerande djuren i familjegrupperna.

Data som samlats in i fält används för att göra en beräkning av populationens storlek i antal individer vintern 2025-2026. Hela populationen omfattar individer i familjegrupper och par, övriga stationära vargar samt vandringsvargar. Huvuddelen av populationen utgörs dock av vargar i familjegrupper och par. Då beräkningen av populationens storlek avser hela inventeringsperioden är även de vargar som dött under inventeringsperioden inkluderade i siffran. Den skandinaviska och den svenska populationens storlek beräknas med två olika metoder. I den första metoden multipliceras antalet föryngringar med en omräkningsfaktor som i det här fallet är 10 och därtill beräknas ett 95% konfidensintervall. Metoden, som beskrivs i Svensson m.fl. (2014), baseras på fältdata för vargpopulationens beståndsstruktur från åren 2000-2003 (Wabakken m.fl. 2014). Metoden har tillämpats vid beräkning av den skandinaviska och svenska vargpopulationens storlek under de senaste 15 åren.

Forskargruppen RovQuant uppskattar även populationens storlek med hjälp av en öppen, rumslig fångst-återfångstmodell. Modellen använder uppgifter om datum och plats (tid och rum) för genetiskt identifierade individer under den aktuella inventeringssäsongen, samt data från tidigare inventeringar, och tar hänsyn till ofullständig detektion av individer (Bischof m.fl. 2020).

Som avtalat mellan Naturvårdsverket och Miljødirektoratet och som en del i ett ökat skandinaviskt samarbete, fördelas de gränsöverskridande reviren vid summering av resultaten med hälften av varje revir till Sverige och hälften till Norge. Detta gäller även föryngringar i gränsrevir vid beräkning av populationens storlek.

8 Resultat

8.1 Resultat för hela inventeringsperioden

Alla siffror som redovisas nedan är summerade resultat för hela inventeringsperioden 1 oktober - 31 mars. Vargrevir som försvann under inventeringsperioden på grund av licensjakt, skyddsjakt eller annan dödlighet är således inkluderade i resultatet.

8.2 Antal familjegrupper och revirmarkerande par

Under inventeringen 2025-2026 dokumenterades totalt 41 familjegrupper och 30 revirmarkerande par av varg i Skandinavien (Figur 1, Tabell 1). Efter att de tre reviren som var belägna över svensk-norska riksgårnsen har fördelats med hälften av varje revir till vart land blev summan för Sverige 35,5 familjegrupper och 26,5 revirmarkerande par. I Norge blev summan 5,5 familjegrupper och 3,5 revirmarkerande par (Tabell 1).

Av de 41 reviren med familjegrupper var 34 helsvenska, tre var belägna över grårnsen mellan Sverige och Norge och fyra var helnorska. Av de 30 revirmarkerande paren var 26 helsvenska, ett var beläget över grårnsen och tre var helt i Norge (Tabell 1).

Vargrevir med revirmarkerande par fanns fortsatt i alla tre förvaltningsområden för rovdjur i Sverige, men utbredningen av familjegrupper var begrårnsad till mellersta och södra förvaltningsområdet för rovdjur. De flesta revir fanns fortsatt i det mellersta förvaltningsområdet där 47,5 revir dokumenterades, motsvarande 77% av Sveriges alla revir med familjegrupp eller revirmarkerande par. 13,5 revir motsvarande 22% dokumenterades i det södra förvaltningsområdet. I det norra förvaltningsområdet dokumenterades endast ett revir, ett revirmarkerande par i Vårsternorrlands lår (Figur 2, Tabell 2).

Under tidigare inventeringssårsoner har de flesta vargar i Norge påvisats i familjegrupper eller revirmarkerande par belägna över riksgårnsen i Rovviltförvaltningsregion 5. Under sårsonen 2025-2026 var det emellertid fler helnorska revir ån grårnsrevir. Fyra familjegrupper och tre revirmarkerande par var helt inom Norge medan tre familjegrupper och ett par var belägna över riksgårnsen (Figur 2, Tabell 2). Alla revir, helnorska och grårnsrevir, påvisades inom den norska vargzonen.

I Sverige genomfördes ingen licensjakt 2026, men ett revirmarkerande par i Vårsternorrlands lår fålles vid skyddsjakt. I Norge genomfördes ingen licensjakt i vargzonen, men utanför vargzonen fålles en varg vid licensjakt, i Innlandet fylke (Bilaga 3).

8.3 Föryngringar och övriga vargförekomster

Föryngringar

En föryngring i denna rapport är en kull med valpar födda våren 2025 och där minst en valp fanns kvar i livet vid inventeringssäsongens start 1 oktober.

Under inventeringsperioden summerades 39 föryngringar i Skandinavien, varav 34 i Sverige, tre i svensk-norska gränsrevir och två i Norge (Bilaga 2 & 6). Efter fördelning av gränsreviren blev summan för Sverige 35,5 föryngringar och för Norge 3,5 föryngringar. De 35,5 svenska föryngringarna var fördelade över två rovdjursförvaltningsområden med 27,5 föryngringar i det mellersta och 8 föryngringar i det södra området (Tabell 2, Bilaga 1 & 2). Av de 3,5 norska föryngringarna var två i helnorska revir belägna helt inom den norska vargzonen och tre var i svensk-norska revir belägna över riksgränsen och inom vargzonen i Norge.

Föryngring registrerades i alla de 34 helsvenska familjegrupperna samt i de tre familjegrupper som var gränsrevir. I två av de fyra helnorska familjegrupperna registrerades föryngring (Bilaga 2).

Övriga vargförekomster

I Sverige utanför renskötselområdet är det inte längre ett mål att inventera kategorin ensam/övriga stationära vargar. I renskötselområdet däremot inventeras alla vargar, även vandringsvargar. Läs mer i enskilda länsstyrelser årsliga inventeringsrapporter (www.lansstyrelsen.se).

I Norge inventeras alla vargar, även de som inte ingår i dokumenterade familjegrupper eller par. Vintern 2025-2026 återfanns totalt 8-10 sådana vargar i hela Norge, varav två dokumenterades även i Sverige. Endast en av dessa vargar påvisades i ett fylke utan vargzon (Wabakken m.fl. 2026; i Finnmark).

Tabell 1. Antal dokumenterade familjegrupper, revirmarkerande par samt föryngringar av varg i Sverige, i gränsöverskridande revir, i Norge samt totalt i Skandinavien under inventeringsperioden 2025-2026. Tabellen visar även summan efter fördelning av gränsreviren. Siffrorna anger antalet revir före bortfall vid licens- och skyddsjakt eller annan dödlighet.

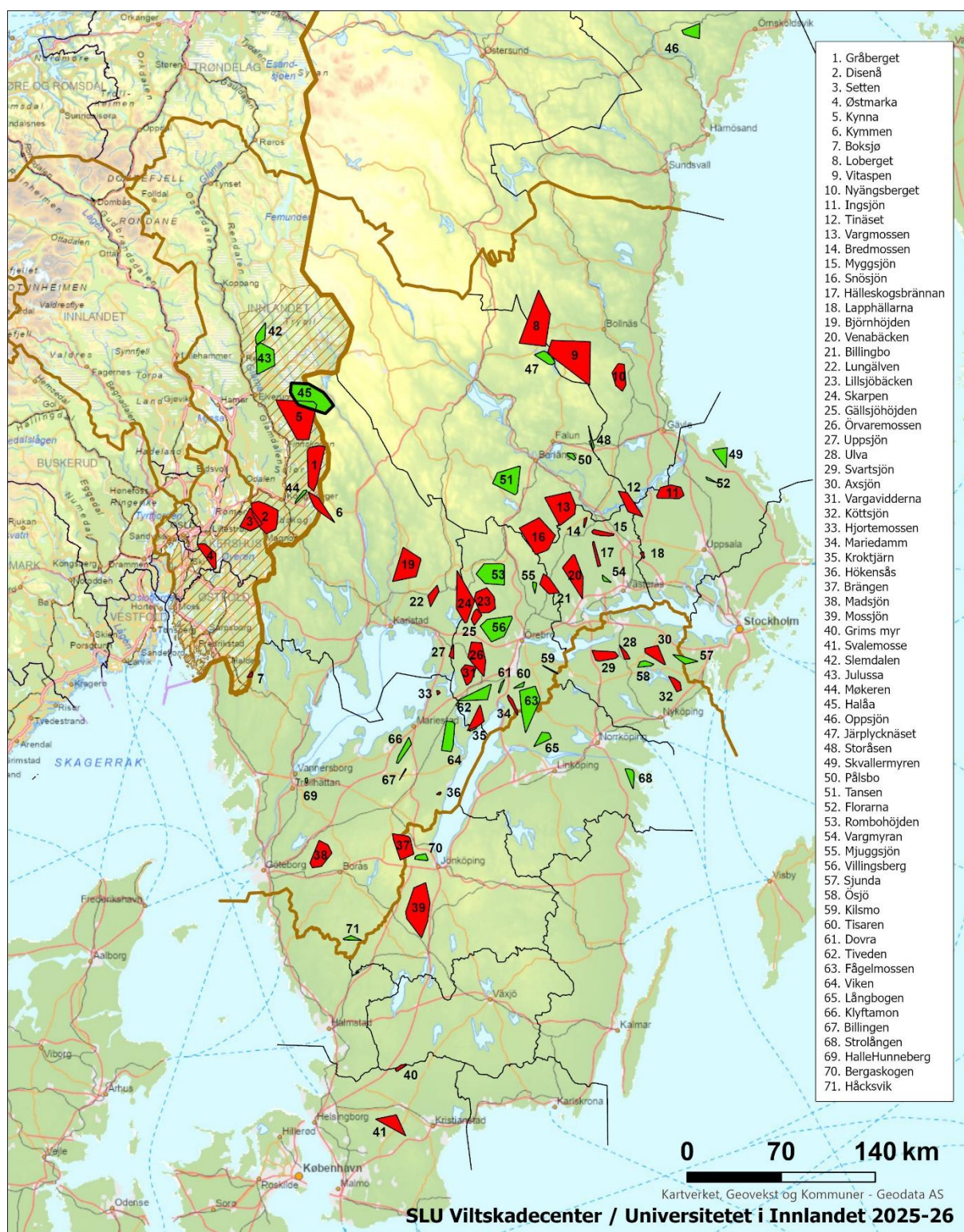
Land/område	Antal familjegrupper	Antal par	Summa familjegrupper och par	Antal föryngringar
Sverige	34	26	60	34
Sverige/Norge	3	1	4	3
Norge	4	3	7	2
Skandinavien	41	30	71	39
Efter fördelning av gränsreviren (0,5 per revir till varje land)				
Sverige	35,5	26,5	62	35,5
Norge	5,5	3,5	9	3,5

Tabell 2. Antal familjegrupper och revirmarkerande vargpar fördelade per rovdjursförvaltningsområde, län och fylken i Sverige och Norge samt vargzonen i Norge vintern 2025-2026. Familjegrupper och par som har revir över riksgränsen har delats med hälften till varje land. Inom vart land har reviren fördelats med hälften, en tredjedel eller en fjärdedel beroende på hur många län/fylken som berörs av reviret. Siffrorna avser hela inventeringsperioden och inkluderar revir som eventuellt tagits bort vid licens- och skydds jakt.

Förvaltningsregion/ -område	Antal familjegrupper	Antal revirmarkerande par	Summa familjegrupper och par	Föryngringar
Sverige				
(inkl. halva gränsrevir)	35,5	26,5	62	35,5
Förvaltningsområde för rovdjur				
Norra summa	-	1	1	-
<i>Västernorrland</i>	-	1	1	-
Mellersta summa	27,5	20	47,5	25
<i>Örebro</i>	6,83	6,5	13,33	6,83
<i>Västmanland</i>	6,08	1	7,08	6,08
<i>Västra Götaland</i>	4,5	5,5	10	4,5
<i>Värmland</i>	4	0,5	4,5	4
<i>Gävleborg</i>	2,75	1	3,75	2,75
<i>Dalarna</i>	2,08	3	5,08	2,08
<i>Uppsala</i>	1,25	2	3,25	1,25
<i>Stockholm</i>	-	0,5	0,5	-
Södra summa	8	5,5	13,5	8
<i>Södermanland</i>	4	2	6	4
<i>Östergötland</i>	0,5	2,5	3	0,5
<i>Jönköping</i>	1,5	1	2,5	1,5
<i>Skåne</i>	1,5	-	1,5	1,5
<i>Kronoberg</i>	0,5	-	0,5	0,5
Norge				
(inkl. halva gränsrevir)	5,5	3,5	9	3,5
Norska vargzonen				
Rovviltregion 5				
<i>Innlandet</i>	2,5	3,5	6	1,5
Rovviltregion 4				
<i>Akershus</i>	2,5	-	2,5	1,5
<i>Østfold</i>	0,5	-	0,5	0,5
Totalt i Skandinavien	41	30	71	39



Figur 1. Dokumenterade familjegrupper (fylld cirkel) och revirmarkerande par (fylld triangel) i Skandinavien under inventeringsperioden vintern 2025-2026. Förvaltningsområden för rovdjur (röd-brun linje) visas i båda länder och rastreat område visar den norska vargzone.



Figur 2. Dokumenterade familjegrupper (röda polygoner 1-41) och revirmarkerande par (gröna polygoner 42-71) av varg i Skandinavien under inventeringsperioden vintern 2025-2026. Numreringen överensstämmer med numrering i Bilaga 2. En polygon visar det område där revirmarkerande stationära vargar i familjegrupper eller par är dokumenterade i sina respektive revir under perioden 1 oktober 2025 – 31 mars 2026. Bredare ytterkant anger revir där minst en varg bar GPS-sändare under vintern. Polygonerna motsvarar sällan revirets verkliga storlek, undantaget revir där vargar bär GPS-sändare, dessa polygoner motsvarar oftast revirets reella storlek. Rastrerat område visar den norska vargzonen.

8.4 Populationens storlek

Den skandinaviska populationens storlek har beräknats med två olika metoder. Den första metoden har använts de föregående 15 åren (Wabakken m.fl. 2014) och har redovisats i denna årliga inventeringsrapport. Antal revir med föryngringar (valpar födda våren 2025) som registrerats under inventeringsperioden 1 oktober - 31 mars multipliceras med en omräkningsfaktor på 10 (läs mer i avsnitt 7 om metoder). Både den skandinaviska och den svenska populationens storlek beräknas med denna metod.

I Sverige och Norge registrerades mellan 1 oktober och 31 mars totalt 39 föryngringar. Baserat på dessa 39 föryngringar beräknas den skandinaviska vinterpopulationen till 390 vargar (95% CI = 308-507). Motsvarande siffra för den svenska delen av populationen med totalt 35,5 föryngringar, inkluderat halva gränsrevir, är 355 vargar (95% CI = 281-461) (Tabell 3). Uppskattningarna motsvarar antalet vargar för *hela inventeringsperioden*, vilket således även inkluderar revir som under perioden berörs av licensjakt, skyddsjakt eller annan dödlighet.

Den norska delpopulationen summeras utifrån antalet individer registrerade via DNA och från spårregistreringar. 34-36 vargar hittades endast i Norge vintern 2025-2026 och därtill påvisades 21-22 gränsöverskridande vargar. Efter att de gränsöverskridande vargarna delats efter samma princip som reviren (med hälften till varje land), ger det en norsk population på totalt 45-47 vargar, under inventeringsperioden, den enda kända döda vargen inkluderad (Wabakken m.fl. 2026).

Eftersom olika metoder används för att uppskatta den svenska respektive den norska populationens storlek, skiljer sig summan av dessa två metoder därför något från den beräknade skandinaviska populationens storlek.

Tabell 3. Två alternativa beräkningsmetoder för antalet vargar i Skandinavien. (1) Populationsstorlek beräknad för hela Skandinavien och hela Sverige baserat på antalet föryngringar multiplicerat med en omräkningsfaktor på 10. (2) Antalet vargar uppskattat för populationens huvudsakliga utbredningsområde, samt fördelningen av individer mellan Sverige och Norge. Beräkningarna avser registreringsperioden 1 oktober 2025 – 31 mars 2026, ingen justering har gjorts för jakt eller annan dödlighet. För beräkningsmetod 1 fördelas hälften av vargarna i gränsreviren till respektive land. För beräkningsmetod 2 fördelas vargar i gränsrevir samt individer som rör sig över riksgränsen utifrån deras relativa förekomst i Norge och Sverige. Osäkerheten för metod 1 anges som 95% konfidensintervall (95% CI) och för metod 2 som 95 % bayesianskt trovärdighetsintervall.

Hela utbredningsområdet, antal vargindivider (omräkningsfaktor)		
Skandinavien	Sverige	Norge
390 (308-507)	355 (281-461)	- ¹
Huvudsakligt utbredningsområde, antal vargindivider (fångst-återfångst modell)		
Skandinavien	Sverige	Norge
425 (402-453)	370 (350-394)	55 (48-65)

¹ Norsk delpopulation kan ej beräknas med denna metod.

Forskargruppen RovQuant har gjort en kompletterande uppskattning av antalet vargar i Skandinavien samt hur tätheten av varg fördelar sig i Sverige respektive Norge (Dupont m.fl. 2026). Områden utanför vargens reproduktionsområde, där endast fåtalet vandringsvargar är kända, är inte med i beräkningen. Det är Norrbottens län i Sverige samt Finnmark, Troms, Nordland, Vestland och Rogland fylken i Norge. I tillägg exkluderas tidigare Vest-Agder fylke som är en del av Rovviltregion 1. Metoden, en bayesiansk öppen rumslig fångst-återfångstmodell, använder information om individer i tid och rum via DNA-analyser och tar uttryckligen hänsyn till ofullständig detektion av individer. Modellen använder information från den senaste inventeringsperioden men kompletterar den också med kunskap om detektion och återfunna döda individer från tidigare inventeringar (Milleret m.fl. 2025).

Baserat på modellen har antalet vargar i populationens huvudsakliga utbredningsområde (Tabell 3) beräknats till 425 (95% bayesianskt trovärdighetsintervall, CrI = 402-453) Skandinavien, varav 370 (95% CrI = 350-394) i Sverige och 55 i Norge (95% CrI = 48-65). Se tabell 4 för beräknat antal vargar i de förvaltningsområden, län och fylken som ingår i modellen.

Tabell 4. Populationsuppskattning för varg för olika områden under inventeringsperioden 1 oktober 2025 – 31 mars 2026 beräknat med en öppen rumslig fångst- och återfångstmodell. Tabellen visar uppskattningar för en stor del av Skandinavien, Sverige, Norge, de olika förvaltningsregionerna samt per län i Sverige. Värdena baseras på antalet och platsen för uppskattade individuella aktivitetscentra inom populationens huvudsakliga utbredningsområde. Avrundning kan resultera i små avvikelser mellan totala uppskattningar och summan av uppskattningarna för den ingående regionen. Osäkerheten anges som 95 % bayesianskt trovärdighetsintervall Dupont m.fl. 2026 för fler detaljer

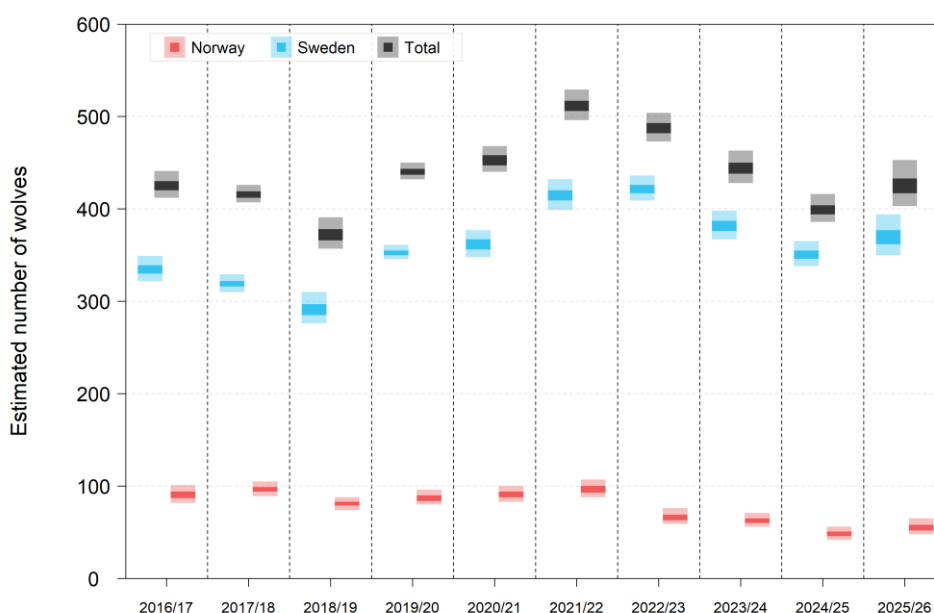
	Tikar	Hanar	Totalt
Totalt	215.7 (198-238)	209.6 (196-225)	425.3 (402-453)
Norge	32.6 (26-41)	22.7 (20-27)	55.2 (48-65)
Region 2	0.3 (0-2)	0.3 (0-2)	0.6 (0-2)
Region 3	1.1 (0-4)	0.8 (0-3)	2 (0-5)
Region 4	8.8 (6-12)	7.8 (6-10)	16.6 (13-21)
Region 5	21 (16-27)	13.8 (11-17)	34.8 (29-41)
Region 6	1.3 (0-4)	0 (0-1)	1.4 (0-4)
Sverige	183.1 (168-202)	187 (174-202)	370.1 (350-394)
Norra	9.7 (4-17)	6.1 (3-11)	15.8 (9-24)
Jämtland	5.4 (1-11)	3.4 (1-7)	8.7 (3-15)
Västerbotten	0 (0-1)	0 (0-1)	0.1 (0-1)
Västernorrland	4.3 (2-8)	2.7 (1-6)	7 (4-12)
Mellersta	140.2 (128-155)	139.7 (129-152)	279.8 (263-298)
Dalarna	22.1 (15-30)	20.1 (14-27)	42.2 (33-53)
Gävleborg	11.5 (8-16)	13.7 (10-18)	25.2 (20-32)
Örebro	25.3 (21-30)	34.3 (30-38)	59.6 (54-66)
Stockholm	2 (1-4)	2.2 (1-4)	4.2 (2-7)
Uppsala	8.6 (6-11)	9.4 (7-12)	18 (15-22)
Värmland	26.1 (20-34)	17.5 (12-24)	43.6 (35-54)
Västmanland	16.4 (13-20)	20 (16-24)	36.5 (31-42)
VästraGötaland	28 (25-32)	22.4 (19-27)	50.4 (45-56)
Södra	33.3 (30-38)	41.2 (37-47)	74.5 (69-82)
Blekinge	0.1 (0-1)	0.2 (0-1)	0.3 (0-2)
Halland	1.1 (0-3)	1.2 (0-3)	2.3 (1-5)
Jönköping	8.5 (7-10)	7.1 (5-10)	15.5 (13-19)
Kalmar	1.3 (1-3)	0.5 (0-2)	1.9 (1-4)
Kronoberg	1.1 (0-3)	3.2 (1-6)	4.3 (1-8)
Östergötland	3.5 (2-6)	4.3 (3-7)	7.9 (5-11)
Skåne	5.7 (5-7)	8.6 (6-11)	14.2 (11-17)
Södermanland	12.1 (10-14)	16 (15-18)	28.1 (26-31)

8.5 Beståndsutveckling

I grova drag har den skandinaviska vargstammen uppvisat en årlig ökning sedan 1990-talet och fram till vintern 2014-2015, vilket har dokumenterats genom ett ökat antal familjegrupper och föryngringar (Figur 4A & Bilaga 7). Därefter har populationens storlek i huvudsak legat mellan 400 och 500 vargar men med en minskning de senaste fem åren på cirka 20% från drygt 500 individer till strax under 400 individer vintern 2025-2026 (Figur 3).

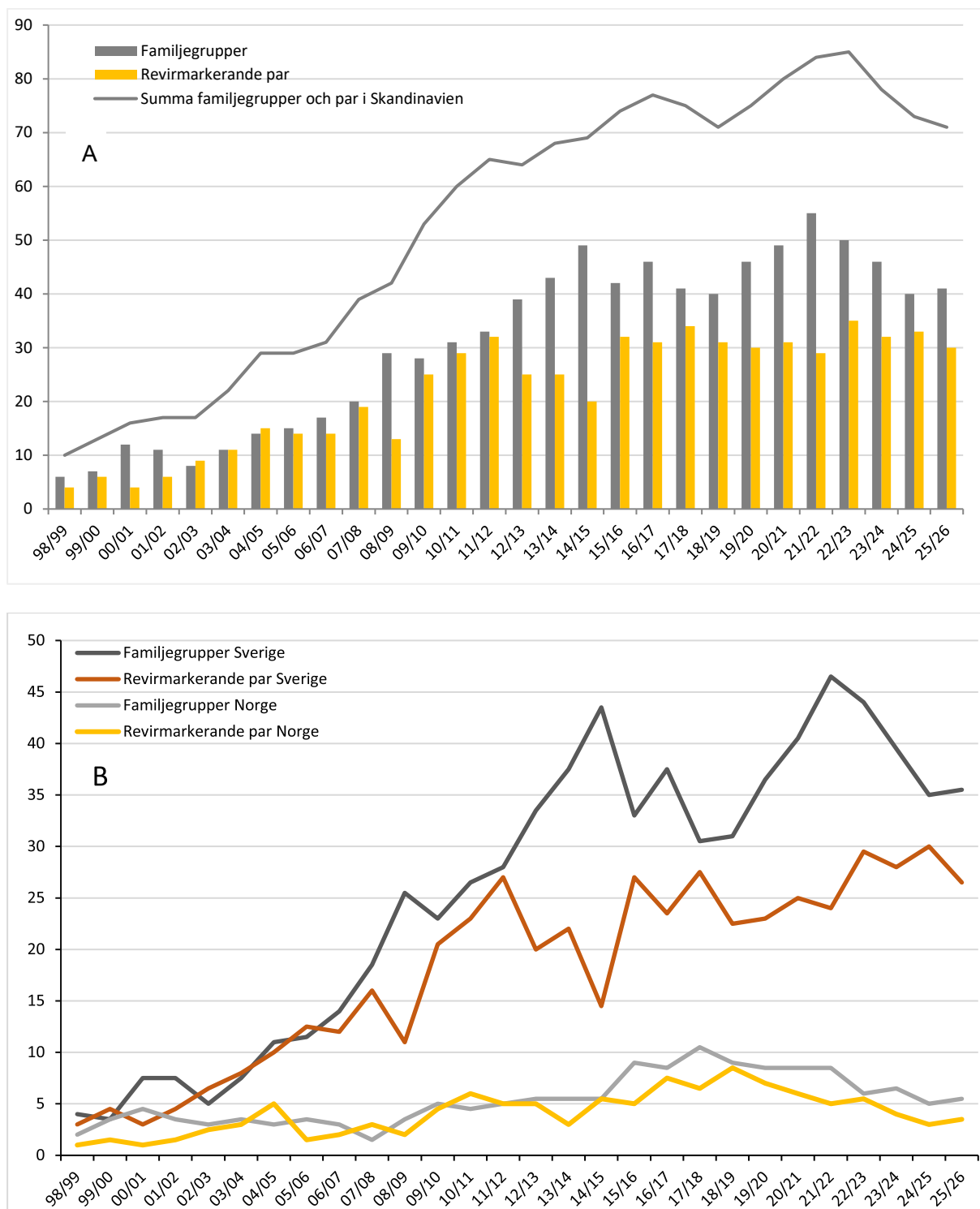
Jämfört med förra vinterns inventeringsresultat är det totala antalet svenska revir med familjegrupper, revirmarkerande par och föryngringar i det närmaste det samma. Populationens beräknade storlek i antal individer är densamma som förra vintern, 2024-2025. Den regionala utvecklingen i Sverige fortsätter dock att variera både mellan och inom de tre förvaltningsområdena för rovdjur. I Bilaga 8 illustreras de länsvisa trenderna grafiskt. Norra förvaltningsområdet berördes som tidigare av få revir, denna säsong av endast ett revirmarkerande par. I mellersta förvaltningsområdet ökade antalet familjegrupper och föryngringar något jämfört med förra vintern. Samtidigt fortsatte de senaste årens geografiska förskjutning av vargrevirens huvudsakliga utbredningsområde mot söder och öster. Sedan starten på inventeringarna 1998-1999 fram till 2023-2024 är det framförallt Värmlands län men ibland även Dalarna som hyst flest revir med familjegrupper och par i Sverige. Men vinterns inventeringsresultat påvisade för andra året i rad flest revir i Örebro län, i år följt av Västra Götaland och Västmanland. I södra förvaltningsområdet var antalet revir med familjegrupper och revirmarkerande par ungefär detsamma som föregående vinter (Bilaga 8). Flest revir fanns i Södermanlands län och inga större geografiska förändringar har skett i området jämfört med förra vinterns inventering.

I Norge har antalet familjegrupper, revirmarkerande par och helnorska valpkullar under flera år visat en nedåtgående trend (Figur 3, Figur 4B, Bilaga 7). Vinterns inventering visar det lägsta antalet helnorska föryngringar på 11 år (Bilaga 7).



Figur 3. Populationsutveckling i vargens huvudsakliga utbredningsområde (avsnitt 8.4) under de senaste 10 åren i Skandinavien (svart), uppskattad med en öppen rumslig fångst- och återfångstmodell. Fördelningen av antalet vargar mellan Sverige (blå) och Norge (röd) anges också (se Dupont m.fl. 2026 för ytterligare detaljer. Mörk och ljus färg visar 50% respektive 95% bayesianskt trovärdighetsintervall.

Familjegrunder och revirmarkerande par 1998–2025



Figur 4. Antal dokumenterade familjegrunder (grå staplar) och revirmarkerande par (orange staplar) samt summan av dessa (grå linje) i Skandinavien under hela inventeringsperioden 1 oktober - 31 mars 1998-1999 – 2025-2026 (A), och antal dokumenterade familjegrunder och revirmarkerande par i Sverige respektive Norge (B). Siffrorna är kompletterade med information som tillkommit efter avslutad inventering (Bilaga 5).

8.6 Finsk-ryska vargar och deras avkommor

Finsk-ryska invandrade vargar (F0), kallas även immigranter och är genetiskt särskilt värdefulla individer. När de får valpar bidrar de till minskad inavel och ökad genetisk diversitet i den skandinaviska vargstammen. Avkommor efter de finsk-ryska vargarna benämns F1 och räknas även de som genetiskt särskilt värdefulla vargar i populationen.

Sex nya finsk-ryska vargar

Efter 1 maj 2025 har sex nya finsk-ryska vargar dokumenterats i Skandinavien, fem hanar och en tik. Tiken återfanns endast vid ett tillfälle, i juni månad i Norge nära den finsk-ryska gränsen (Figur 5). De fem hanarna dokumenterades alla under perioden september 2025 - januari 2026. Fyra av dem dokumenterades endast i Sverige och tre av dem fälldes vid skyddsjakt i renskötselområdet i Norrbotten i Sverige. Den femte hanvargen dokumenterades endast i Finnmark i nordligaste Norge (Figur 5).

En finsk-rysk varg känd sedan tidigare

Setten-vargen dokumenterades första gången i Skandinavien år 2019 och flyttades i januari 2021 av norsk förvaltning in i vargzonen (Wabakken m.fl. 2020 & Svensson m.fl. 2021). Vargen är sedan vintern 2020-2021 revirhävande varg i Setten-reviret och våren 2025 föddes hans femte valpkull i reviret (Figur 2, 5 och Bilaga 11.6). Setten-vargen har dock inte observerats i reviret efter den 14 oktober 2025.

Endast en valpkull efter finsk-rysk varg 2025

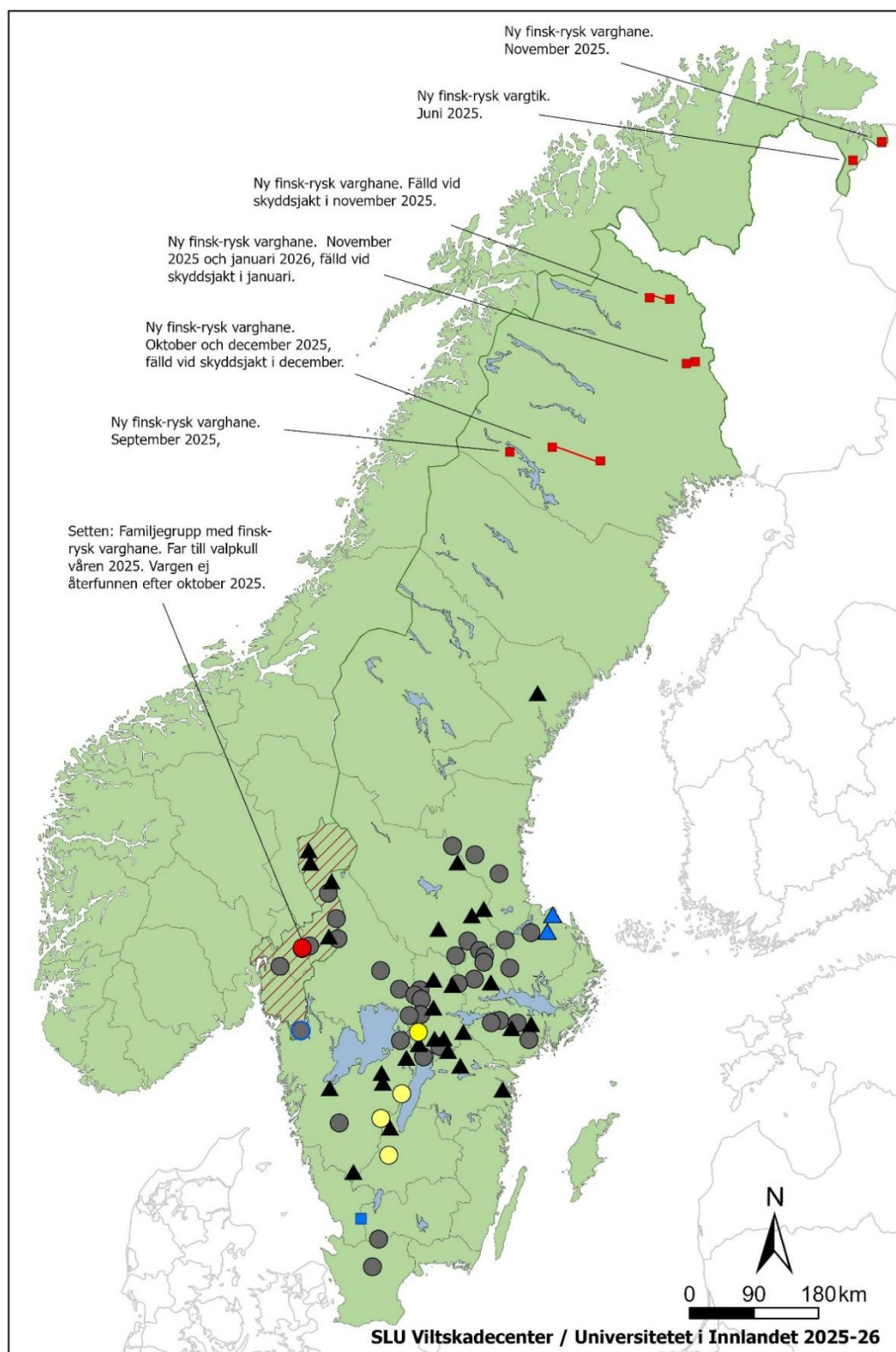
Valpkullen i Setten-reviret är den skandinaviska populationens enda föryngring av en finsk-rysk varg under inventeringsperioden 2025-2026. Sex avkommor har identifierats genetiskt i reviret under inventeringsperioden, varav fem sannolikt nya årsvalpar och en fjoling, som senare identifierades på vandring i Norge.

F1 med egna familjegrupper, i revirmarkerande par eller på vandring

Under inventeringsperioden dokumenterades tio kända äldre F1 i den skandinaviska populationen. Fem av dem (alla från Tiveden) var föräldradjur i familjegrupper med årsvalpar (Vargavidderna, Hökensås, Mossjön och två i Brängen). Två F1 (båda från Setten) återfanns i revirmarkerande par (Florarna och Skvallermynen) (Figur 5). Utöver familjegrupperna där F1 fortfarande var kvar i reviret fanns ytterligare en familjegrupp (Boksjö), där en F1 från Setten reproducerat sig våren 2025 men sedan inte blev funnen i reviret under inventeringsperioden. Sex olika F1 har således gett upphov till fem av de 39 föryngringar som dokumenterats i Skandinavien under inventeringsperioden. En F1 efter Setten har dokumenterats som övrig stationär varg i södra Sverige (Figur 5) och två F1, också efter Setten, har dokumenterats på vandring. En av dem i södra Sverige och den andra vargen i Norge (nämnd i stycket ovan).

Totalt dokumenterades således 15 F1 avkommor i livet i Skandinavien under inventeringsperioden, fördelat på tio äldre F1 kända sedan tidigare och fem nya F1 i födelse-reviret Setten. Därtill hade en F1 reproducerat sig men fanns själv inte kvar under inventeringsperioden.

Av de 10 äldre F1 var fem avkommor efter den finsk-ryska vargtik som tidigare fanns i Tiveden-reviret och resterande fem var efter hanen i Setten-reviret. Tiken i Tiveden-reviret finns inte längre kvar i populationen, och troligen heller inte Setten-hanen i slutet av inventeringsperioden. Mer information om tidigare finsk-ryska vargar finns i nästa kapitel 8.7 om vargstammens genetiska utveckling samt i föregående års inventeringsrapporter.



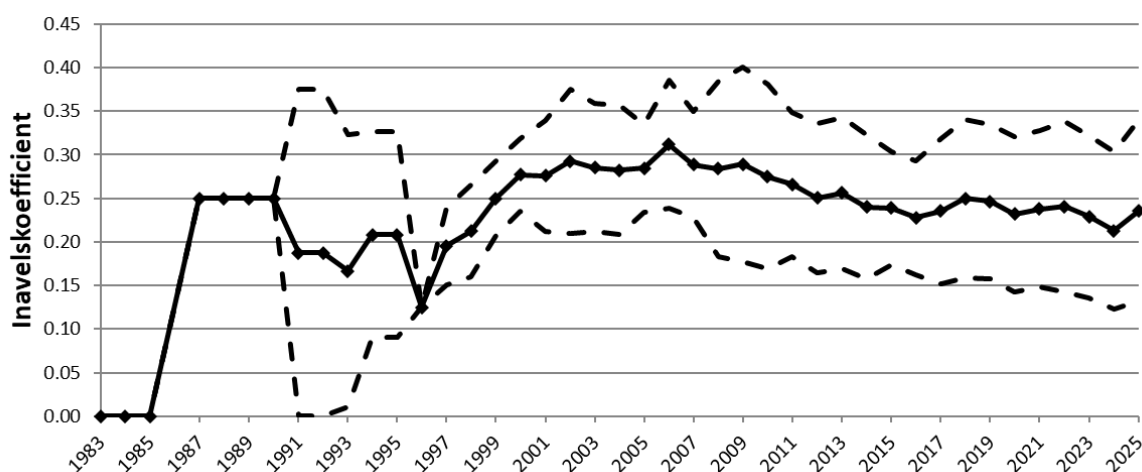
Figur 5. Familjegrupper (fylld cirkel) och revirmarkerande par (fylld triangel) av varg under inventeringsperioden vintern 2025-2026. I tillägg till immigranter visar figuren också familjegrupper och revirmarkerande par där en av föräldrarna var en F1 och/eller ingår som ett revirmarkerande djur i reviret. Röd: Finsk-rysk varg. Gul: F1 från Tiveden. Blå: F1 från Setten. Blå ytterkant: F1 från Setten var förälder men fanns ej kvar i reviret under inventeringen. Röd fyrkant: dokumenterad finsk-rysk vandringstvarg under reproduktionscykel 2025; 1 maj 2025 – 30 april 2026. Blå fyrkant: övrig stationär F1 från Setten.

8.7 Vargstammens genetiska utveckling

Den skandinaviska vargpopulationen härstammar från sju invandrade vargar från den finsk-ryska populationen. Det ursprungliga Nyskoga-paret grundade populationen med sin första kull 1983. Efterföljande grundare (första reproduktionsår inom parentes) är Gillhov-hanen (1991), Kynna-hanen (2008), Galven/Prästskogen-hanen (2008), Tiveden-tiken (2013) och Setten-hanen (2021). Ytterligare tre immigranter har fått valpar; Tiveden-hanen (2013), Tunturi-hanen (2016) och Svartedalen-tiken (2017). Dessa tre benämns inte som grundare eftersom ingen av deras avkommor har reproducerat sig.

Sedan 1983 har alla nya föräldrapar utom elva (Nyskoga 1, Gillhov, Galven, Kynna 2, Prästskogen 1, Svartedalen 1, Tiveden 1, Tiveden 2, Tunturi 1, Setten 1 och Setten 2) i Skandinavien varit besläktade och därmed fått inavlade valpar (Åkesson m.fl. 2024). Inavelskoefficienten (F) är en uppskattning av andelen identiska gener (alleler) med gemensamt ursprung som en individ ärver från sina föräldrar. Den varierar mellan 0 och 1 och är högre ju mer besläktade föräldrarna är. Till exempel är inavelskoefficienten 0.25 för avkommor till ett syskonpar, medan den är ca. 0.13 för avkommor till kusiner. Bland familjegrupper mellan 1996 och 2007 steg den genomsnittliga inavelskoefficienten från 0.13 till 0.30. Mellan 2008 och 2016 minskade inavelskoefficienten, vilket till stor del beror på att immigranterna i Galven/Prästskogen och Kynna fick flera avkommor ($F1$:or) som lyckades reproducera sig (Åkesson m.fl. 2024). Därefter har även $F1$ från den finsk-ryska vargen i Tiveden reproducerat sig vilket medfört en fortsatt minskande inavelskoefficient.

Den årliga utvecklingen av populationens inavel följs genom att kartlägga graden av inavel (inavelskoefficienten) i vinterns dokumenterade familjegrupper. Gradens av inavel baseras på släktskapet mellan de vargpar som gav upphov till valparna i familjegruppen. För mer detaljerad metodbeskrivning, se Åkesson m.fl. (2024). Under 2025 var den genomsnittliga inavelskoefficienten i familjegrupperna $\bar{F} = 0,24 (\pm 0,10 \text{ standardavvikelser})$, vilket är högre jämfört med föregående år 2024 ($\bar{F} = 0,21 \pm 0,09 \text{ standardavvikelser}$; Figur 6). Denna säsong fanns inte längre reproducerande $F1$ från Galven/Kynna i populationen och därtill minskar antalet reproducerande $F1$ från Tiveden vilket kan förklara årets ökning i inavel.



Figur 6. Den genomsnittliga inavelskoefficienten (inavelsgraden) i familjegrupper i Skandinavien för åren 1983 till 2025. Streckade linjer anger inavelskoefficientens standardavvikelse, som är ett mått på variationen i inavel inom enskilda år.

8.8 Döda vargar

Hela reproduktionscykeln 1 maj 2025 - 30 april 2026

32 vargar dokumenterades döda i Skandinavien under *reproduktionscykeln*, varav 26 i Sverige och 6 i Norge (Bilaga 3). Av de 26 döda i Sverige fälldes 17 vid skyddsjakt varav 10 på enskilds initiativ (28 § Jaktförordningen), sju dog i trafiken och två av andra orsaker (Bilaga 3). Av de 6 döda vargarna i Norge fälldes en vid licensjakt och fem vid skyddsjakt (Bilaga 3).

Inventeringsperioden 1 oktober 2025 - 31 mars 2026

Av de 32 kända döda vargarna i Skandinavien dokumenterades hälften döda under inventeringsperioden 1 okt 2025 – 31 mars 2026; 15 i Sverige och en i Norge. I Sverige fälldes 9 vargar vid skyddsjakt varav 3 på enskilds initiativ (28 § Jaktförordningen), fem dog i trafiken och en dog av annan orsak (Bilaga 3). I Norge fälldes en vid licensjakt (Bilaga 3).

16 av de 32 vargarna dog således innan inventeringsperioden och 16 dog under inventeringsperioden.

Licensjakt

I Sverige genomfördes ingen licensjakt 2026. Vid licensjakten i Norge fälldes endast en ensam varg utanför kända revir.

9 Diskussion

Den skandinaviska vargstammen har sedan vintern 2017-2018 utvidgat utbredningsområdet söderut i Skandinavien, framförallt i Sverige. Söder om Europaväg E18 mellan Oslo-Karlstad-Örebro-Stockholm, dokumenterades vintern 2025-2026 31 av Skandinaviens 71 vargrevir (familjegrupeer och revirmarkerande par). Detta motsvarar samma antal familjegrupeer och revirmarkerande par som 20 år tidigare fanns i hela Skandinavien. Då, vintern 2004-2005, dokumenterades 29 skandinaviska revir (Wabakken m.fl. 2005).

Våren 2021 föddes för första gången på över 150 år vargvalpar i Skånes och Jönköpings län. Våren 2023 föddes valpar i ett revir på gränsen mellan Kalmar och Kronobergs län. Våren 2024 föddes valpar i ett revir på gränsen mellan Hallands och Kronobergs län. Vintern 2025-2026 berördes 14 av 20 län på fastlandet av vargrevir med familjegrupp eller revirmarkerande par (Figur 1). Alla län i Sverige utom Gotland berörs dock av unga vargar på vandring.

Inom mellersta förvaltningsområdet i Sverige har den geografiska och numerära fördelningen av vargreviren varit dynamisk de senaste åren. I Värmlands län har t ex antalet revir minskat stort de senaste fyra inventeringsperioderna från 20 revir till under fem vintern 2025-2026. Istället är det Örebro län som för andra vintern i rad är det län som hyser flest revir, följt av Västra Götaland och Västmanland. Detta illustrerar att geografiska och numerära förändringar kan ske snabbt i den skandinaviska populationen. Förändringar mellan enskilda år kan till viss del bero på en mellanårsvariation i familjegrupeer och revirmarkerande par. Många olika faktorer påverkar vargstammens utbredning och utveckling t ex licensjakt, skydds jakt, illegal jakt, sjukdom och trafik.

I Norge har antalet vargar gått ned under de fyra föregående säsongerna (från 83-86 till 58-60 vargar). Nedgången har fortsatt och vid senaste vinterns inventering var antalet vargar 45-47 individer. I rovviltförvaltningsregion 5 (Hedmark), som under 48 år hyst merparten av Norges vargar fanns precis som förra vintern endast en familjegrupp kvar som var helt belägen inom Hedmark vintern 2025-2026, men närheten till den svensk-norska riksgårnsen gör att det inte kan uteslutas att familjegruppen kan ha varit ett grånsrevir (Figur 2; Gråberget).

Under inventeringsperioden 2025-2026 fanns perioder med goda snöförhållanden över hela Skandinavien. Inventeringsmetodiken omfattar dock även metoder som är anpassade för barmarksförhållanden. Användning av viltkamera, DNA-analyser av spillning som samlas längs skogsbilvägar och stigar, uppföljning av allmänhetens rapporter samt information från vargar med GPS-sändare (primärt genom forskningsprojektet SKANDULV) möjliggör en god inventering även på barmark.

Föryngringar som dokumenteras under inventeringsperioden används som underlag för uppskattning av både den skandinaviska populationens och svenska delpopulationens totala storlek i antal individer. Föryngringar som hittas på våren eller sommaren men sedan inte återfinns under inventeringsperioden 1 oktober – 31 mars ska särredovisas enligt gällande instruktioner och de ingår heller inte i uppskattningen av populationens storlek. De senaste årens inventeringsdata visar att förhållandet mellan antal familjegrupeer och föryngringar är nära 1, det vill säga att i merparten av vinterns familjegrupeer finns det årssvalpar. Ändå finns det varje år ett fåtal familjegrupeer som bara har fjolårssvalpar eller äldre avkomma. I vinter fanns två sådana (Bilaga 2; Østmarka, Gråberget). Ibland förekommer även föryngringar i revir där det sedan inte kan dokumenteras en familjegrupp på vintern, det vill säga endast årssvalpar eller en vuxen med en valp dokumenteras. Säsong 2025-2026 dokumenterades inget sådant fall.

De metoder som används för att uppskatta populationens storlek under inventeringssäsongen ger en skattning av antal individer i populationen och siffran inkluderar även vandringsvargar och övriga stationära vargar utöver familjegrupper och par. Beräkningen omfattar populationens storlek under hela inventeringsperioden och vargar som dött under inventeringsperioden är således inkluderade i siffran.

I figur 4 redovisas utvecklingen av antal dokumenterade familjegrupper och revirmarkerande par sedan 1998. Siffrorna är kompletterade med familjegrupper och par som bekräftats i efterhand (Bilaga 5). Under de senaste åren har DNA-analyser och inventeringar i fält i efterhand kunnat påvisa revir som inte dokumenterats under den aktuella inventeringsperioden. Det gäller främst revirmarkerande par och de senaste 10 inventeringssäsongerna har i genomsnitt 2,8 par per säsong påvisats i efterhand i Skandinavien. Det sker främst genom att en ny familjegrupp dokumenteras påföljande vinter vilket visar att paren åtminstone måste ha funnits i februari/mars (brunstperioden) vintern innan (Åkesson m.fl. 2022). För många av de par som bekräftats i efterhand fanns dock indikationer under den aktuella inventeringsperioden, men datamängden var otillräcklig för att reviret skulle kunna särskiljas från andra vargpar, eller för att social status skulle kunna klassas. Det är svårt att utan snö dokumentera nybildade par i mars månad varför detta mönster med missade par kan förväntas i områden där snö saknas under senare delen av inventeringsperioden.

Under de senaste 10 inventeringarna är fyra familjegrupper bekräftade i efterhand (i genomsnitt 0,4 per inventeringssäsong) och status i reviren har i efterhand ändrats från revirmarkerande par till familjegrupp (Bilaga 5). Familjegrupperna har vid alla tillfällena bekräftats genom senare DNA-analyser av avkommor.

10 Referenser

- Bischof, R., Milleret, C., Dupont, P., Chipperfield, J., Tourani, M., Ordiz, A., de Valpine, P., Turek, D., Royle, J. A., Gimenez, O., Flagstad, Ø., Åkesson, M., Svensson, L., Brøseth, H., and Kindberg, J. (2020). Estimating and forecasting spatial population dynamics of apex predators using transnational genetic monitoring. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 117(48): 30531–30538.
- Dupont, P., Milleret, C., Semper-Pascual, A., Brøseth, H., Flagstad, Ø., Kindberg, J., Svensson, L., and Bischof, R., 2026. Estimates of wolf density, abundance, and population dynamics in Scandinavia, 2016–2026 - MINA fagrapport 113. 36pp.
- Liberg, O., Andrén, H., Pedersen, H.P., Sand, H., Sejberg, D., Wabakken, P., Åkesson, M. & Bensch, S. 2005. Severe inbreeding depression in a wild wolf (*Canis lupus*) population. *Biology Letters* 1: 17-20.
- Naturvårdsverket & Rovdata. 2025. Varg: Instruktion för inventering.
<http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Vilt/Inventeringsmetodik-for-stora-rovdjur/>.
- Naturvårdsverkets författningssamling. Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om inventering av björn, varg, järv, lodjur och kungsörn. NFS 2007:10 Konsoliderad.
- Nordli K., Wabakken P., Eriksen A., Sand H., Wikenros C., Maartmann E., Zimmermann B. (2023) Spatial and temporal cohesion of parents and offspring in a social large carnivore. *Anim Behav* 197:155–167
- Svensson, L., Wabakken, P., Kojola, I., Maartmann, E., Åkesson, M. & Flagstad, Ø. 2014. Varg i Skandinavien och Finland. Slutrapport från inventering av varg vintern 2013-2014. Viltskadecenter, SLU, Rapport nr. 7-2014. Högskolan i Hedmark Uppdragsrapport nr. 11-2014.
- Svensson, L., Wabakken, P., Maartmann, E., Cardoso Palacios, C., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2021. Inventering av varg vintern 2020-2021. Bestandsovervakning av ulv vintern 2020-2021. Bestandsstatus för store rovdjur i Skandinavien. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien 1-2021. 55 s.
- Svensson, L., Wabakken, P., Maartmann, E., Nordli, K., Jensen, M. Ø., Milleret, C., Dupont, P., Bischof, R., Åkesson, M. & Flagstad, Ø. 2025. Bestandsovervakning av ulv vintern 2024-2025. Inventering av varg vintern 2024-2025. Bestandsstatus för store rovdjur i Skandinavien. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien 1-2025.
- Wabakken, P., Aronson, Å., Strømseth, T.H., Sand, H. & Kojola, I. 2005. Ulv i Skandinavien: Statusrapport for vintern 2004-2005. Høgskolen i Hedmark, Viltskadecenter, Grimsö forskningsstation, Vilt- og fiskeriforskningen, Oulu. Høgskolen i Hedmark. Oppdragsrapport 6. 47 s.
- Wabakken, P., Maartmann, E. & Nordli, K. 2026. Ulv i Norge pr. 31. mars 2026. Konklusjoner for vintern 2025-2026. Universitetet i Innlandet, Rapp. 4. 8 s.
- Wabakken, P., Sand, H., Liberg, O. & Bjärvall, A. 2001. The recovery, distribution and population dynamics of wolves on the Scandinavian Peninsula, 1978-98. *Canadian Journal of Zoology* 79: 710-725.
- Wabakken, P., Svensson, L., Kojola, I., Maartmann, E., Strømseth, T.H., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2014. Ulv i Skandinavien och Finland. Sluttrapport for bestandsovervakning av ulv vintern 2013-

- Wabakken, P., Svensson, L., Kojola, I., Maartmann, E., Strømseth, T.H., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2014. Ulv i Skandinavia og Finland. Sluttrapport for bestandsovervåking av ulv vinteren 2013-2014. Høgskolen i Hedmark, Viltskadecenter, Grimsö forskningsstation, Rovdata, SKANDULV, Vilt- og fiskeriforskningen Oulu. Høgskolen i Hedmark Oppdragsrapport 11. 40 s.
- Wabakken, P., Svensson, L., Maartmann, E., Nordli, K., Flagstad, Ø. & Åkesson, M. 2020. Bestandsovervåking av ulv vinteren 2019-2020. Inventering av varg vinteren 2019-2020. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien
- Åkesson, M., Svensson L., Cardoso Palacios C., & Danielsson A. 2025. Sammanställning av släkttädet över den skandinaviska vargpöpopulationen fram till 2024. Rapport på uppdrag av Naturvårdsverket. SLU Viltskadecenter 2025-7. 27 s.
- Åkesson, M., Svensson, L., Flagstad, Ø., Wabakken, P. & Frank, J. 2022. Wolf monitoring in Scandinavia: evaluating counts of packs and reproduction events. *Journal of Wildlife Management*. DOI: 10.1002/jwmg.22206.
- Åkesson, M., Liberg, O., Sand, H., Wabakken, P., Bensch, S. & Flagstad Ø. 2016. Genetic rescue in a severely inbred wolf population. *Molecular Ecology*, 25, 4745-4756.

11 VEDLEGG/BILAGOR

11.1 Vedlegg-Bilaga 1. Fordeling av antall ulverevir pr. fylke og lån

Familiegrupper og revirmarkerende par av ulv pr. lån og fylke vinteren 1 okt – 31 mars 2025-2026. Tabellen viser både hvor mange ulverevir de enkelte lån og fylker berøres av, men også summen for hvert lån og fylke etter fordeling av revir på tvers av l ns- og fylkesgrensene. Antall revir er oppgitt som bruttotall for hele vinterperioden uten fratrekk for lisensjakt, skadefelling/skyddsjakt eller annen dødelighet.

	Familiegrupper 1				Revirmarkerende par 2				Summa 1+2		Föryngringar
L�n	Endast inom länet	Delas med andra l�n/land	L�net berörs av	Fördelat antal ¹	Endast inom länet	Delas med andra l�n/land	L�net berörs av	Fördelat antal ¹	Summa berörs av	Summa fördelat antal ¹	Summa fördelat antal ¹

Mellersta förvaltningsområdet MFO

Örebro	4	6	10	6,83	5	3	8	6,5	18	13,33	6,83
Västmanland	4	5	9	6,08	1	-	1	1	10	7,08	6,08
Västra Götaland	3	3	6	4,5	5	1	6	5,5	12	10	4,5
Värmland	2	4	6	4	-	1	1	0,5	7	4,5	4
Gävleborg	1	4	5	2,75	-	2	2	1	7	3,75	2,75
Dalarna	-	5	5	2,08	2	2	4	3	9	5,08	2,08
Uppsala	-	3	3	1,25	2	-	2	2	5	3,25	1,25
Stockholm	-	-	-	-	-	1	1	0,5	1	0,5	-
Summa MFO				27,5				20,0		47,5	27,5

Norra förvaltningsområdet NFO

Västernorrland	-	-	-	-	1	-	-	1	1	1	-
Summa NFO				0				1,0		1,0	0

Södra förvaltningsområdet SFO

Södermanland	4	-	4	4	1	2	3	2	7	6	4
Jönköping	1	1	2	1,5	1	-	1	1	3	2,5	1,5
Skåne	1	1	2	1,5	-	-	-	-	2	1,5	1,5
Östergötland	-	1	1	0,5	2	1	3	2,5	4	3	0,5
Kronoberg	-	1	1	0,5	-	-	-	-	1	0,5	0,5
Summa SFO				8				5,5		13,5	8

Totalt Sverige				35,5				26,5		62,0	35,5
-----------------------	--	--	--	-------------	--	--	--	-------------	--	-------------	-------------

Norsk ulvesone

Innlandet	1	3	4	2,5	3	1	4	3,5	8	6	1,5
Akershus/Oslo	2	1	3	2,5	-	-	-	-	3	2,5	1,5
�stfold	-	1	1	0,5	-	-	-	-	1	0,5	0,5
Summa ulvesone				5,5				3,5		9	3,5

Totalt Norge				5,5				3,5		9	3,5
Totalt Skandinavia				41				30		71	39

¹F rdelat antal revir: Revir som  r dokumenterte over riksgränsen fördelas med 0,5 till Sverige respektive Norge. Inom varje land  r ett revir fördelat med h lfthen, en tredjedel eller en fjärdedel beroende på hur många lån eller fylken som berörs av respektive revir.

11.2 Vedlegg-Bilaga 2. Ulverevir i Skandinavia

Sosial status, fylkes- og länstillhørighet, yngling og antall ulver (Norge) for de enkelte ulverevirene i Skandinavia (Figur 2 og Vedlegg 6) i registreringsperioden 1 oktober 2025 – 31 mars 2026.

Nr i Fig 2 & Vedlegg 6	Sosial status	Revir	Fylke/län	Land	Yngling 2025	Antall individer ¹		Nytt par ²
						Min	Maks	
1	Familiegruppe	Gråberget	Innlandet	N	Nei	3	3	
2	Familiegruppe	Disenå	Innlandet/Akershus	N	Ja	7	7	
3	Familiegruppe	Setten	Akershus	N	Ja	8	8	
4	Familiegruppe	Østmarka	Akershus	N	Nei	3	3	
5	Familiegruppe	Kynna	Innlandet/Värmland	N/S	Ja	7	7	
6	Familiegruppe	Kymmen	Värmland/Innlandet	S/N	Ja	4	5	
7	Familiegruppe	Boksjø	Østfold/ V Götaland	N/S	Ja	5	5	
8	Familiegruppe	Loberget	Gävleborg/Dalarna	S	Ja			
9	Familiegruppe	Vitaspen	Gävleborg/Dalarna	S	Ja			
10	Familiegruppe	Nyängsberget	Gävleborg	S	Ja			
11	Familiegruppe	Ingsjön	Uppsala/Gävleborg	S	Ja			
12	Familiegruppe	Tinäset	Dal./Västm./Upps./Gävleborg	S	Ja			
13	Familiegruppe	Vargmossen	Dalarna/Västmanland	S	Ja			
14	Familiegruppe	Bredmossen	Västmanland	S	Ja			
15	Familiegruppe	Myggsjön	Västmanland	S	Ja			
16	Familiegruppe	Snösjön	Dalarna/Västm./Örebro	S	Ja			
17	Familiegruppe	Hälleskogsbrännan	Västmanland	S	Ja			
18	Familiegruppe	Lapphallarna	Uppsala/Västmanland	S	Ja			
19	Familiegruppe	Björnhöjden	Värmland	S	Ja			
20	Familiegruppe	Venabäcken	Västmanland	S	Ja			
21	Familiegruppe	Billingbo	Västmanland/Örebro	S	Ja			
22	Familiegruppe	Lungälven	Värmland	S	Ja			
23	Familiegruppe	Lillsjöbäcken	Örebro	S	Ja			
24	Familiegruppe	Skarpen	Örebro/Värmland	S	Ja			
25	Familiegruppe	Gällsjöhöjden	Örebro	S	Ja			
26	Familiegruppe	Örvaremossen	Örebro	S	Ja			
27	Familiegruppe	Uppsjön	Örebro/Värmland	S	Ja			
28	Familiegruppe	Ulva	Södermanland	S	Ja			
29	Familiegruppe	Svartsjön	Södermanland	S	Ja			
30	Familiegruppe	Axsjön	Södermanland	S	Ja			
31	Familiegruppe	Vargavidderna	Örebro	S	Ja			
32	Familiegruppe	Köttsjön	Södermanland	S	Ja			
33	Familiegruppe	Hjortemossen	Västra Götaland	S	Ja			
34	Familiegruppe	Mariedamm	Örebro/Östergötland	S	Ja			
35	Familiegruppe	Kroktjärn	Örebro/V. Götaland	S	Ja			
36	Familiegruppe	Hökensås	Västra Götaland	S	Ja			
37	Familiegruppe	Brängen	V. Götaland/Jönköping	S	Ja			
38	Familiegruppe	Madsjön	Västra Götaland	S	Ja			
39	Familiegruppe	Mossjön	Jönköping	S	Ja			
40	Familiegruppe	Grims myr	Skåne/Kronoberg	S	Ja			
41	Familiegruppe	Svalemossen	Skåne	S	Ja			

1. Sverige har ikke målsetting å telle antall individer pr revir. Et revirmarkerende par er likevel to ulver.

2. Nytt par = Begge de revirmarkerende ulvene er nye individer.

11.2 Vedlegg-Bilaga 2. (forts)

Nr i fig 2 & Vedlegg 6	Sosial status	Revir	Fylke/län	Land	Yngling 2025	Antall individer ¹		Nytt par ²
						Min	Maks	
42	Revirmarkerende par	Slemdalen	Innlandet	N	Nei	2	2	
43	Revirmarkerende par	Julussa	Innlandet	N	Nei	3	3	Ja
44	Revirmarkerende par	Møkeren	Innlandet	N	Nei	2	2	Ja
45	Revirmarkerende par	Halåa	Värmland/Innlandet	S/N	Nei	3	3	Ja
46	Revirmarkerende par	Oppsjön	Västernorrland	S	Nei	2	2	Ja
47	Revirmarkerende par	Järplycknäset	Dalarna/Gävleborg	S	Nei	2	2	Ja
48	Revirmarkerende par	Storåsen	Gävleborg/Dalarna	S	Nei	2	2	Ja
49	Revirmarkerende par	Skvallermyren	Uppsala	S	Nei	2	2	Ja
50	Revirmarkerende par	Pålsbo	Dalarna	S	Nei	2	2	Ja
51	Revirmarkerende par	Tansen	Dalarna	S	Nei	2	2	
52	Revirmarkerende par	Florarna	Uppsala	S	Nei	2	2	
53	Revirmarkerende par	Rombohöjden	Örebro	S	Nei	2	2	
54	Revirmarkerende par	Vargmyran	Västmanland	S	Nei	2	2	Ja
55	Revirmarkerende par	Mjuggsjön	Örebro	S	Nei	2	2	Ja
56	Revirmarkerende par	Villingsberg	Örebro	S	Nei	3	3	
57	Revirmarkerende par	Sjunda	Stockholm/Södermanland	S	Nei	2	2	
58	Revirmarkerende par	Ösjö	Södermanland	S	Nei	2	2	Ja
59	Revirmarkerende par	Kilsmo	Örebro/Södermanland	S	Nei	2	2	
60	Revirmarkerende par	Tisaren	Örebro	S	Nei	2	2	Ja
61	Revirmarkerende par	Dovra	Örebro	S	Nei	2	2	Ja
62	Revirmarkerende par	Tiveden	Örebro/Västra Götaland	S	Nei	2	2	
63	Revirmarkerende par	Fågelmossen	Östergötland/Örebro	S	Nei	2	2	
64	Revirmarkerende par	Viken	Västra Götaland	S	Nei	2	2	
65	Revirmarkerende par	Långbogen	Östergötland	S	Nei	2	2	
66	Revirmarkerende par	Klyftamon	Västra Götaland	S	Nei	2	2	Ja
67	Revirmarkerende par	Billingen	Västra Götaland	S	Nei	2	2	Ja
68	Revirmarkerende par	Strolången	Östergötland	S	Nei	2	2	Ja
69	Revirmarkerende par	HalleHunneberg	Västra Götaland	S	Nei	2	2	Ja
70	Revirmarkerende par	Bergaskogen	Jönköping	S	Nei	2	2	Ja
71	Revirmarkerende par	Håcksvik	Västra Götaland	S	Nei	2	2	Ja

1. Sverige har ikke målsetting å telle antall individer pr revir. Et revirmarkerende par er likevel to ulver.

2. Nytt par = Begge de revirmarkerende ulvene er nye individer.

11.3 Vedlegg-Bilaga 3. Døde ulver i Skandinavia

Dødsdato, dødssted, kjønn og dødsårsak for ulv i Skandinavia som døde i perioden 1. mai 2025 – 30. april 2026. Revirtilhørighet: Dødssted er samholdt med kjente ulverevir fra registreringsperioden.

Nr	Dato	Sted	Fylke/Län	Land	Kjønn	Revirtilhørighet	Dødsårsak	Kommentar ²
1	06.05.2025	Killhult	Skåne	S	M	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
2	09.05.2025	Nedre Snellingen	Akershus	N	M	Nei	Skadefelling	
3	11.05.2025	Fiskeboda	Södermanland	S	M	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
4	14.05.2025	Vägstorpet	Västmanland	S	F	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
5	31.05.2025	Stormoen	Innlandet	N	M	Nei	Skadefelling	Sau
6	15.06.2025	Ervalla	Örebro	S	M	Nej	Trafikk - tog	
7	25.06.2025	Malmö	Skåne	S	M	Nej	Avlivad	Beslut polismyndighet
8	27.06.2025	Tierp	Uppsala	S	M	Ingsjön	Skyddsjakt §28 ¹	RM hann
9	27.06.2025	Veomyrin	Innlandet	N	F	Nei	Skadefelling	Sau
10	09.07.2025	Lycke	Västra Götaland	S	M	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
11	09.07.2025	Fällökna	Södermanland	S	F	Ösjö?	Skyddsjakt	
12	31.07.2025	Lennsmannsberget	Innlandet	N	M	Nei	Skadefelling	Sau
13	07.08.2025	Gryllingsætra	Innlandet	N	M	Nei	Skadefelling	Sau
14	21.08.2025	Bredsjö	Örebro	S	F	Nej	Skyddsjakt §28 ¹	
15	19.09.2025	Matteröd	Skåne	S	F	Svalemosse	Skyddsjakt §28 ¹	Årsvalp
16	22.09.2025	Fagersta	Västmanland	S	M	Nej	Trafikk - vei	
17	19.10.2025	Bengtsberget	Västmanland	S	M	Vargmossen	Skyddsjakt §28 ¹	RM hann
18	26.10.2025	Visseltofta	Skåne	S	M	Grims myr	Skyddsjakt §28 ¹	Årsvalp
19	16.11.2025	Örbäck	Västmanland	S	M	Hälleskogsbr.	Trafikk - vei	Årsvalp
20	20.11.2025	Kuormakka	Norrbottnen	S	M	Nej	Skyddsjakt	
21	22.11.2025	Färingtofta	Skåne	S	M	Svalemosse	Skyddsjakt §28 ¹	Årsvalp
22	23.11.2025	Ledsjömo	Västra Götaland	S	M	Nej	Okänt	
23	06.12.2025	Sandstubbetorp N	Örebro	S	M	Nej	Trafikk - vei	
24	22.12.2025	Timmermovägen	Södermanland	S	F	Köttsjön	Trafikk - vei	Årsvalp
25	23.12.2025	Låmuk	Norrbottnen	S	M	Nej	Skyddsjakt	
26	07.01.2026	Veldre	Innlandet	N	M	Nei	Lisensfelling	
27	25.01.2026	Majavatieva	Norrbottnen	S	M	Nej	Skyddsjakt	
28	05.02.2026	Fogdarp	Skåne	S	M	Nej	Trafikk - vei	
29	09.02.2026	Munkedal	Västra Götaland	S	M	Nej	Trafikk - vei	
30	24.02.2026	Gäddvattnet	Västernorrland	S	F	Oppsjön	Skyddsjakt	RM tise
31	24.02.2026	Gäddvattnet	Västernorrland	S	M	Oppsjön	Skyddsjakt	RM hann
32	02.03.2026	Tjärberget	Jämtland	S	M	Nej	Skyddsjakt	

¹ Skyddsjakt på enskilds initiativ enligt §28 Jaktförordningen (1987:905).

² RM = Revirmarkerende

11.4 Vedlegg-Bilaga 4. Genetisk oversikt

Kun revirhevdende individer identifisert fra DNA vinteren 2025-2026 er med i oversikten. Forklaringer: G, M og V nummer er ulike serienumre. Eksempler: G62-20, 62 er løpenummer og 20 er første året (2020) som ulven ble genetisk identifisert. M22-05, dette er en nummerserie for forskningens GPS-merkede ulver, 22 står for år og 05 er et løpenummer. V360, her er 360 løpenummer (uavhengig av år). Hvert individ som er genetisk identifisert, har en unik kombinasjon. Fødselsreviret viser hvilket par som individet stammer fra. Rm = revirmarkerende individ.

Nr i figur	Revirnamn	Kön	DNA-id nr		Födelserevir	Finsk-rysk Immigrant, F1 eller F2	Ny rm individ i reviret	Död	Kommentar
			Sverige	Norge					
1	Gråberget	Tispe	G87-23	V1104	Kynna 6		Nei		
1	Gråberget	Hann	G65-26	V1254	Venabäcken 4		Ja		
2	Disenä	Tispe	G102-24	V1176	Mangen 6		Nei		
2	Disenä	Hann	G124-22	V1173	Gimmen 5		Nei		
3	Setten	Tispe	G120-21	V953	Boksjø 2	F2	Nei		
3	Setten	Hann	G187-19	V862	Finsk-russisk	Immigrant	Nei		M20-01
4	Østmarka	Tispe	G152-15	V572	Østmarka 2		Nei		
4	Østmarka	Hann	G201-21	V973	Björnås 4	F2	Nei		
5	Kynna	Tispe	G33-21	V926	Varåa 2		Nei		
5	Kynna	Hann	G67-25	V1216	Kynna 6		Ja		
6	Kymmen	Tispe	G23-23	V1166	Salungen 1		Nei		
6	Kymmen	Hann	G89-24	V1159	Kynna 6		Nei		
7	Boksjø	Tispe	G93-21	V962	Boksjø 2	F2	Nei		
7	Boksjø	Hane							Ikke påvist
8	Loberget	Tik	G237-21		Loberget 1		Nei		
8	Loberget	Hane	G198-22	V1110	Kymmen 2		Nei		
9	Vitaspen	Tik	G141-21		Gimmen 5		Nei		
9	Vitaspen	Hane	G148-22		Viken 1	F2	Nei		
10	Nyängsberget	Tik	G25-24		Balungen 1		Nei		
10	Nyängsberget	Hane	G78-24	V1141	Östmarka 6		Nei		
11	Ingsjön	Tik	G26-24		Siggefora 1	F2	Nei		
11	Ingsjön	Hane	G23-24		Siggefora 2	F2	Ja		
12	Tinäset	Tik	G41-22		Igelsjön 2	F2	Nei		
12	Tinäset	Hane	G66-22		Siggefora 1	F2	Nei		
13	Vargmossen	Tik	G197-19		Gåsmýren 2		Nei		
13	Vargmossen	Hane	G183-21/G122-24		Järsjön 1/Vargmossen 1		Nei/Ja		G183-21 fälld skydds jakt §28
14	Bredmossen	Tik	G227-21		Gåsmýren 2		Nei		
14	Bredmossen	Hane	G185-23		Järsjön 2		Nei		
15	Myggsjön	Tik	G137-23		Järsjön 1		Nei		
15	Myggsjön	Hane	G160-23		Hälleskogsbr. 1		Nei		
16	Snösjön	Tik	G173-21		Snösjön 4		Nei		
16	Snösjön	Hane	G169-23		Venabäcken 2		Nei		
17	Hälleskogsbrännan	Tik	G165-21		Tönsen 1	F2	Nei		
17	Hälleskogsbrännan	Hane	G2-22		Gåsmýren 2		Nei		
18	Lapphällarna	Tik	G153-23		Tinäset 3		Nei		
18	Lapphällarna	Hane							Ej påvisad

11.4 Vedlegg-Bilaga 4. Genetisk oversikt (forts.)

Nr i figur	Revirnamn	Kön	DNA-id nr		Födelserevir	Finsk-rysk Immigrant, F1 eller F2	Ny rm individ i reviret	Död	Kommentar
			Sverige	Norge					
19	Björnhöjden	Tik	G17-24		Forshytan 2		Nej		
19	Björnhöjden	Hane	G91-21/ G50-25		Gimmen 5/ Lillsjöbacken 2		Nej/Ja		
20	Venabäcken	Tik	G69-24		Kesberget 1		Nej		
20	Venabäcken	Hane	G130-22		Tönsen 1	F2	Nej		
21	Billingbo	Tik	G22-22		Aspafallet 3		Nej		
21	Billingbo	Hane	G26-23		Bergaskogen 1	F2	Nej		
22	Lungälven	Tik	G25-25		Forshytan 2		Nej		
22	Lungälven	Hane	G56-24		Forshaga 3		Ja		
23	Lillsjöbacken	Tik	G210-22		Tönsen 1	F2	Nej		
23	Lillsjöbacken	Hane	G125-17	V670	Osdalen 4		Nej		
24	Skarpen	Tik	G228-22		Romböjden 5		Nej		
24	Skarpen	Hane	G92-20		Grytingen 1		Nej		
25	Gällsjöhöjden	Tik	G28-25		Ulva 1		Nej		
25	Gällsjöhöjden	Hane	G195-23		Forshytan 2		Nej		
26	Örvaremossen	Tik	G159-23		Vargavidderna 1	F2	Nej		
26	Örvaremossen	Hane	G169-21		Vargavidderna 1	F2	Nej		
27	Uppsjön	Tik	G5-21		Vargavidderna 1	F2	Nej		
27	Uppsjön	Hane	G117-23		Vargavidderna 1	F2	Nej		
28	Ulva	Tik	G118-21		Ärla 2		Nej		
28	Ulva	Hane	G239-19		Ärla 2		Nej		
29	Svartsjön	Tik	G55-23		Sjunda 4		Nej		
29	Svartsjön	Hane							Ej påvisad
30	Axsjön	Tik	G106-21		Ärla 2		Nej		
30	Axsjön	Hane	G174-22		Vargavidderna 1	F2	Nej		
31	Vargavidderna	Tik	G3-19		Tiveden 2	F1	Nej		
31	Vargavidderna	Hane							Ej påvisad
32	Kötsjön	Tik	G121-22		Sjunda 4		Nej		
32	Kötsjön	Hane							Ej påvisad
33	Hjortemossen	Tik	G135-23		Vargavidderna 1	F2	Nej		
33	Hjortemossen	Hane	G55-21		Vargavidderna 1	F2	Nej		
34	Mariedamm	Tik	G108-23		Sjunda 4		Nej		
34	Mariedamm	Hane	G67-24		Brängen 1	F2	Nej		
35	Kroktjärn	Tik	G34-24		Hökensås 1	F2	Nej		
35	Kroktjärn	Hane	G174-23		Brängen 1	F2	Nej		
36	Hökensås	Tik	G38-20		Tiveden 2	F1	Nej		
36	Hökensås	Hane							Ej påvisad
37	Brängen	Tik	G15-18		Tiveden 2	F1	Nej		
37	Brängen	Hane	G234-17		Tiveden 2	F1	Nej		
38	Madsjön	Tik	G196-22		Siggefora 1	F2	Nej		
38	Madsjön	Hane	G71-24		Baremosse 1	F2	Nej		
39	Mossjön	Tik	G188-22		Viken 1	F2	Nej		
39	Mossjön	Hane	G266-17		Tiveden 2	F1	Nej		

11.4 Vedlegg-Bilaga 4. Genetisk oversikt (forts.)

Nr i figur	Revirnamn	Kön	DNA-id nr		Födelserevir	Finsk-rysk Immigrant, F1 eller F2	Ny rm individ i reviret	Död	Kommentar
			Sverige	Norge					
40	Grims myr	Tik	G59-24		Söderåsen 1		Nej		
40	Grims myr	Hane							Ej påvisad
41	Svalemosse	Tik	G101-19		Långbogen 1		Nej		
41	Svalemosse	Hane							Ej påvisad
42	Slemdalen	Tispe	G191-21	V1082	Björnås 4	F2			Nytt revir
42	Slemdalen	Hann	G182-25	V1233	Björnhöjden 1				Nytt revir
43	Julussa	Tispe	G122-23	V1138	Julussa 12		Ja		
43	Julussa	Hann	G45-24	V1223	Rombohöjden 8		Ja		
44	Møkeren	Tispe	G180-25	V1227	Kymmen 4				Nytt revir
44	Møkeren	Hann	G72-25	V1228	Rombohöjden 8				Nytt revir
45	Halåa	Tispe	G124-23	V1131	Kynna 6		Nei		Nytt revir
45	Halåa	Hann	G88-23/G18-25	V1105/V1260	Kynna 6/Forshyttan 2		Nei/ja		Nytt revir
46	Oppsjön	Tik	G1-26		Ulva 1			Ja	Nytt revir, skyddsjakt
46	Oppsjön	Hane	G152-23		Stagelåsen 1			Ja	Nytt revir, skyddsjakt
47	Järplycknäset	Tik	G72-22		Långsjön 7				Nytt revir
47	Järplycknäset	Hane	G14-25		Vitaspen 1				Nytt revir
48	Storåsen	Tik	G121-25		Tönsen 1	F2			Nytt revir
48	Storåsen	Hane	G139-24		Vitaspen 1				Nytt revir
49	Skvallermyren	Tik	G134-24		Ösjö 1				Nytt revir
49	Skvallermyren	Hane	G93-25	V1197	Setten 2	F1			Nytt revir
50	Pålsbo	Tik	G219-22		Tönsen 1	F2			Nytt revir
50	Pålsbo	Hane	G13-25		Tinäset 4				Nytt revir
51	Tansen	Tik	G43-23		Låsen 1		Nej		
51	Tansen	Hane	G134-22		Viken 2		Nej		
52	Florarna	Tik	G67-16		Sandsjön 3		Nej		
52	Florarna	Hane	G76-23	V1085	Setten 2	F1	Nej		
53	Rombohöjden	Tik	G39-25		Rombohöjden 8		Nej		
53	Rombohöjden	Hane	G59-25		Billingbo 2		Ja		
54	Vargmyran	Tik	G113-25		Hälleskogsbrännan 1				Nytt revir
54	Vargmyran	Hane	G169-25		Forshyttan 2				Nytt revir
55	Mjuggsjön	Tik	G156-25		Mjuggsjön 1		Ja		
55	Mjuggsjön	Hane	G218-25		Ösjö 1		Ja		
56	Villingsberg	Tik	G150-25		Venabäcken 4		Ja		
56	Villingsberg	Hane	G218-22 eller G1-20		Villingsberg 5/ Villingsberg 4		?		
57	Sjunda	Tik	G137-22		Sjunda 4		Nej		
57	Sjunda	Hane	G53-24		Axsjön 1		Nej		
58	Ösjö	Tik	G71-25		Ulva 1		Ja		
58	Ösjö	Hane	G196-23		Ösjö 1		Ja		
59	Kilsmo	Tik	G82-25		Långbogen 2		Nej		
59	Kilsmo	Hane	G105-21		Sjunda 4		Nej		

11.4 Vedlegg-Bilaga 4. Genetisk oversikt (forts.)

Nr i figur	Revirnamn	Kön	DNA-id nr		Födelserevir	Finsk-rysk Immigrant eller F1	Ny rm individ i reviret	Död	Kommentar
			Sverige	Norge					
60	Tisaren	Tik	G89-26?		Axsjön 1				Nytt revir
60	Tisaren	Hane	G11-26		Hökensås 1	F2			Nytt revir
61	Dovra	Tik	G186-25		Hökensås 1	F2			Nytt revir
61	Dovra	Hane	G38-24		Svalemosse 1				Nytt revir
62	Tiveden	Tik	G142-23		Hökensås 1	F2	Nej		
62	Tiveden	Hane	G208-25		Billingbo 2		Ja		
63	Fågelmossen	Tik	G120-25		Ulva 1		Ja		
63	Fågelmossen	Hane	G216-22		Sjunda 4		Nej		
64	Viken	Tik	G61-24		Brängen 1	F2	Ja		
64	Viken	Hane	G139-21		Tansen 4		Nej		
65	Långbogen	Tik	G207-25		Långbogen 2		Ja		
65	Långbogen	Hane	G159-17		Rombohöjden 2		Nej		
66	Klyftamon	Tik	G192-23		Klyftamon 1		Ja		
66	Klyftamon	Hane	G130-24		Klyftamon 1		Ja		
67	Billingen	Tik	G124-24		Klyftamon 1				Nytt revir
67	Billingen	Hane	G146-25		Klyftamon 1				Nytt revir
68	Strolången	Tik	G83-25		Söderåsen 2	F2			Nytt revir
68	Strolången	Hane	G33-24		Söderåsen 1				Nytt revir
69	HalleHunneberg	Tik	G109-25		Axsjön 1				Nytt revir
69	HalleHunneberg	Hane	G95-22		Långbogen 2				Nytt revir
70	Bergaskogen	Tik	G175-23		Brängen 1	F2	Ja		
70	Bergaskogen	Hane	G27-25		Brängen 1	F2	Ja		
71	Håcksvik	Tik	G107-24 eller G13-23		Klyftamon 1/Ulva 1				Nytt revir
71	Håcksvik	Hane	G21-24		Ripelången 1				Nytt revir

11.5 Vedlegg-Bilaga 5.

Komplettering av tidligere registreringsresultater

Tabellen viser ny informasjon om revir eller status for revir som er blitt bekreftet etter endt registreringssesong. Denne nye kunnskapen er basert på kompletterende DNA-analyser av prøver fra registrering og DNA-analyser av døde ulver.

Revir	Land	Vinter	Status i rapport	Ändrat till	Orsak
Storfors	S	2001/02	Revirmarkerende par?	Revirmarkerende par	Yngling 2002
Tisjön	S	2004/05	Andre ulver	Revirmarkerende par	Yngling 2005
Ockelbo	S	2007/08	Revirmarkerende par?	Revirmarkerende par	Yngling 2008
DalsEd Södra	S	2007/08	Familiegruppe?	Revirmarkerende par	Ikke yngling 2007
Jangen	S	2008/09	Revirmarkerende par	Familiegruppe	Yngling 2008
Fryksåsen	S	2008/09	Andre stasjonære	Revirmarkerende par	Yngling 2009
Rotna	N/S	2008/09	Revirmarkerende par?	Revirmarkerende par	Yngling 2009
Linnekleppen	N	2008/09	Foto av to ulver sammen	Revirmarkerende par	Yngling 2009
Brattfors	S	2009/10	Andre stasjonære	Revirmarkerende par	Yngling 2010
Gimmen	S	2009/10	Revirmarkerende par?	Revirmarkerende par	Yngling 2010
Skugghöjden	S	2009/10	Revirmarkerende par?	Revirmarkerende par	Yngling 2010
Gåsborn	S	2009/10	-	Revirmarkerende par	Yngling 2010
Djurskog	S/N	2010/11	Revirmarkerende par?	Revirmarkerende par	Yngling 2011
Långsjön	S	2010/11	Revirmarkerende par?	Revirmarkerende par	Yngling 2011
Gårdsjö	S	2011/12	Andre stasjonære	Revirmarkerende par	Yngling 2012
Hærsjø	N/S	2011/12	Revirmarkerende par? (Varaldsk.)	Revirmarkerende par	Yngling 2012
Kläggen	S	2011/12	-	Revirmarkerende par	Yngling 2012
Fänstjärn	S	2011/12	-	Revirmarkerende par	Yngling 2012
Letjenna	N	2011/12	Usikkert par (omtalt i tekst)	Revirmarkerende par	Yngling 2012
Kölsta	S	2012/13	Revirmarkerende par	Familiegruppe	Yngling 2012
Dömle	S	2013/14	-	Revirmarkerende par	Yngling 2014
Vimyren	S	2013/14	-	Revirmarkerende par	Yngling 2014
Sjönsveden ¹	S	2014/15	-	Revirmarkerende par	Yngling 2015
Magnor	S/N	2015/16	- (tisper påvist i området)	Revirmarkerende par	Yngling 2016
Billsjön	S	2015/16	-	Revirmarkerende par	Yngling 2016
Ryssjön	S	2015/16	-	Revirmarkerende par	Yngling 2016
Kesberget	S	2015/16	-	Revirmarkerende par	Yngling 2016
Villingsberg	S	2015/16	Revirmarkerende par	Familiegruppe	Yngling 2015
Rockesholm	S	2016/17	-	Revirmarkerende par	Yngling 2017
Sjunda	S	2016/17	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerende par	Yngling 2017
Svartedalen	S	2016/17	-	Revirmarkerende par	Yngling 2017
Venabäcken	S	2017/18	-	Revirmarkerende par	Yngling 2018
Kölviken	S/N	2017/18	-	Revirmarkerende par	Yngling 2018
Sotsjön	N/S	2017/18	- (hannen påvist revirmarkerende)	Revirmarkerende par	Yngling 2018
Tönsen	S	2018/19	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerende par	Yngling 2019
Haraldsjön	S	2018/19	-	Revirmarkerende par	Yngling 2019
Hernes	N	2018/19	(tisper kjent som usikker stasjonær)	Revirmarkerende par	Yngling 2019
1 par ²	S	2019/20	Revirmarkerende par	Revirmarkerende par	Yngling 2020
Fråkensjön	S	2019/20	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerende par	Yngling 2020
Ölen ³	S	2019/20	En varg ingick i Vismen	Revirmarkerende par	Yngling 2020
Vargavidderna ³	S	2019/20	Familiegruppe (kallades Vismen)	Revirmarkerende par	Splittrats i två par

11.5 Vedlegg-Bilaga 5.

Komplettering av tidligere registreringsresultater (forts.)

Revir	Land	Vinter	Status i rapport	Ändrat till	Orsak
Gimmen	S	2019/20	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2020
Igelsjön	S	2019/20	Revirmarkerande par	Familjegrupp	Yngling 2019
Järsjön	S	2020/21	-	Revirmarkerande par	Yngling 2021
Mjuggsjön	S	2020/21	-	Revirmarkerande par	Yngling 2021
Räken	S	2020/21	Föryngring, ej intakt fam grupp	Familjegrupp	Fler ind påvisade
Mörtsjön	S	2020/21	-	Revirmarkerande par	Yngling 2021
Magnor	S/N	2020/21	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2021
Ruskåsen	S	2021/22	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2022
Ösjö	S	2022/23	Revirmarkerande par	Familjegrupp	Yngling 2022
Disenå	N	2023/24	-	Revirmarkerande par	Yngling 2024
Gråberget	S/N	2023/24	-	Revirmarkerande par	Yngling 2024
Ulva	S	2023/2024	- (känd som övrig stationär)	Revirmarkerande par	Yngling 2024
Lapphällarna	S	2024/2025	-	Revirmarkerande par	Yngling 2025
Kroktjärn	S	2024/2025	-	Revirmarkerande par	Yngling 2025
Boksjö	S/N	2024/2025	- (vargforekomst noterad)	Revirmarkerande par	Yngling 2025

¹Det varpar som vintern 2014-2015 kallas Sjösveden kallas vintern 2015-2016 i stället för Blyberget. Paret som 2015-2016 kallas Sjösveden missades under inventeringen 2014-2015.

²Paret i Rombohöjden 2019-2020 delade på sig sent och etablerade sig i var sina nya parbildningar, Sirsjön och Rombohöjden.

³I Vismen var först en familjegrupp utan föryngring 2019-2020. I slutet av säsongen hade den splittrats till två olika revirmarkerande par.

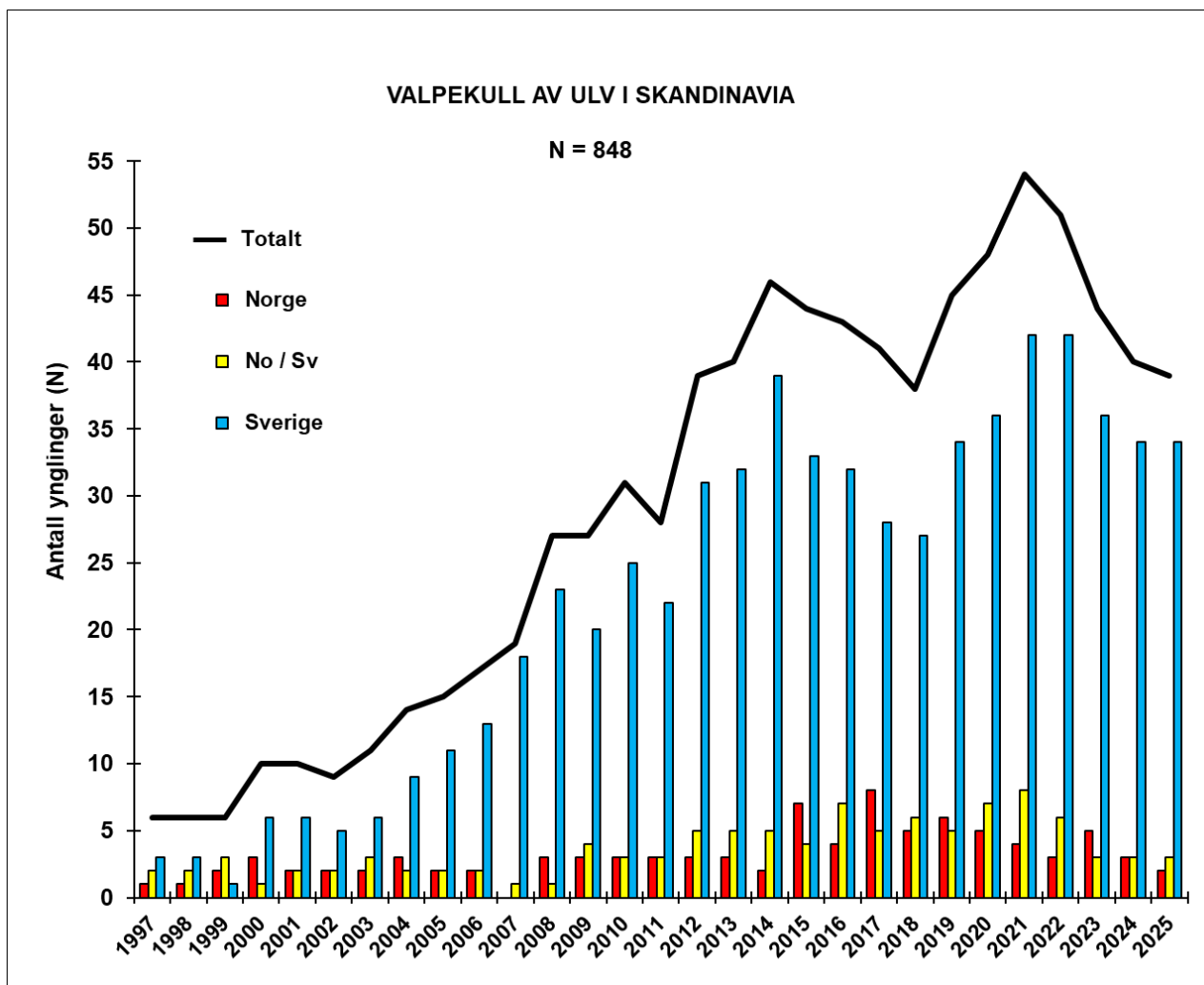
11.6 Vedlegg-Bilaga 6. Kart over valpkull av ulv i 2025



Vedlegg 6. Kartet viser 39 familiegrupper der det er konkludert med at årssvalper ble født i 2025 (sirkel). Revirene er nummerert som i Figur 2 og Vedlegg 2 & 4.

11.7 Vedlegg-Bilaga 7.

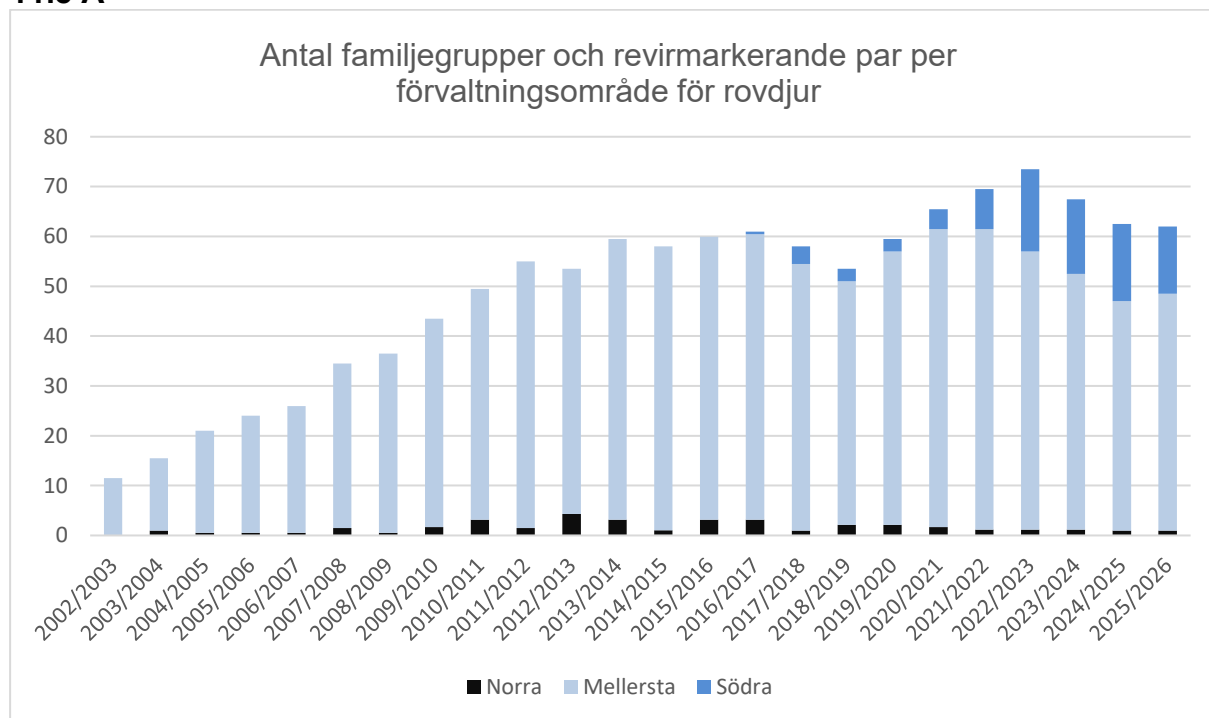
Antall valpekull av ulv pr. land og år for perioden 1997-2025



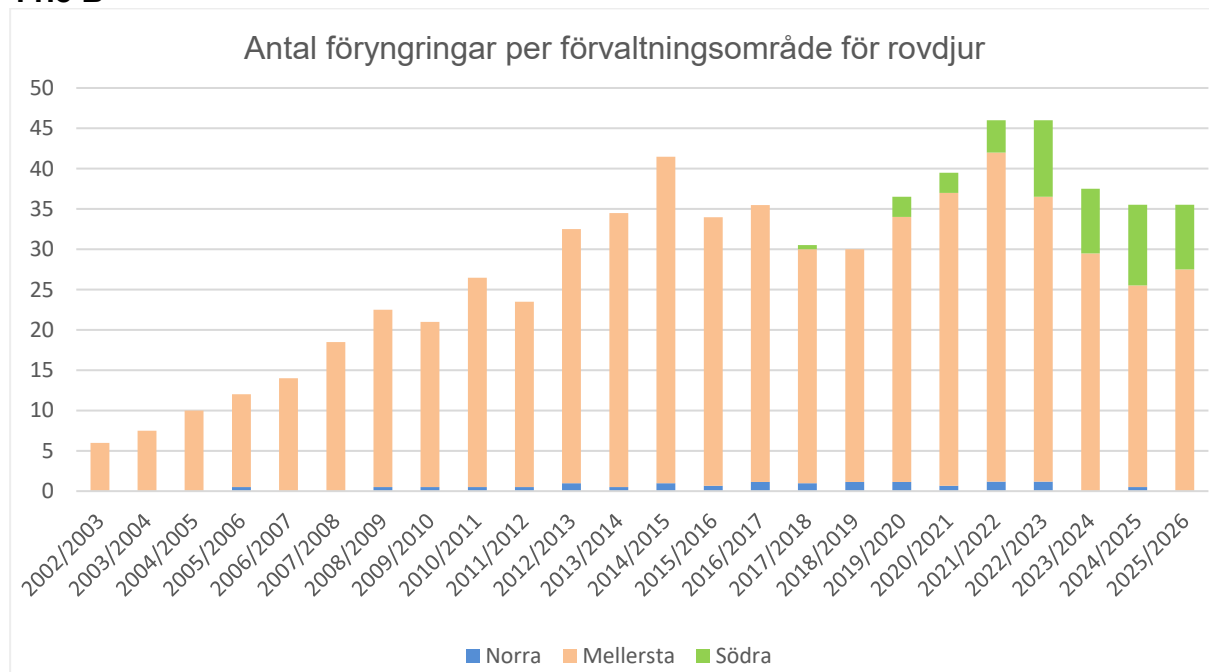
Vedlegg 7. Antall valpekull av ulv pr. år bekreftet i Norge (rødt), svensk-norske grenserevir (gult) og Sverige (blått) i 29-årsperioden 1997-2025. Den øvre svarte linjen viser utviklingen i antall ynglinger pr. år totalt i Skandinavia for samme periode.

11.8 Vedlegg-Bilaga 8. Utvikling av antall ulverevir med familiegrupper, revirmarkerende par og ynglinger i forvaltningsområder i Sverige (A, B) samt länsvis i det midtre og søndre rovdyr-forvaltningsområdet i Sverige (C-H)

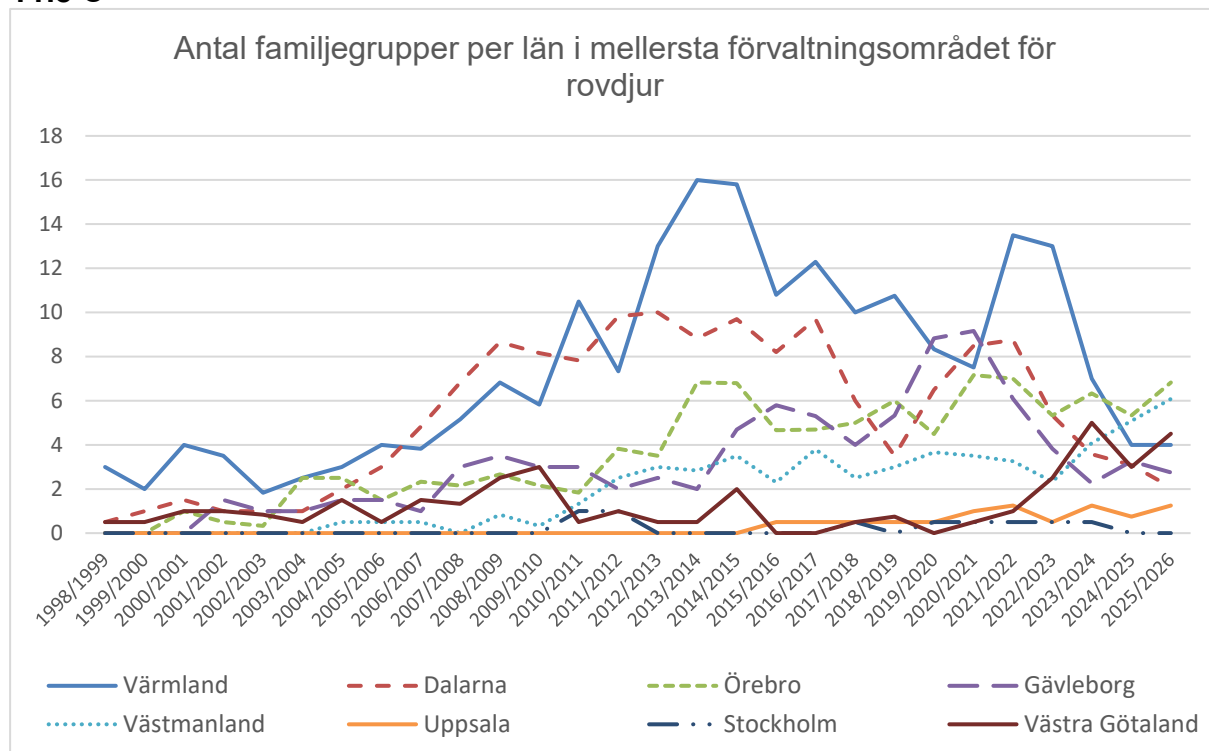
11.8 A



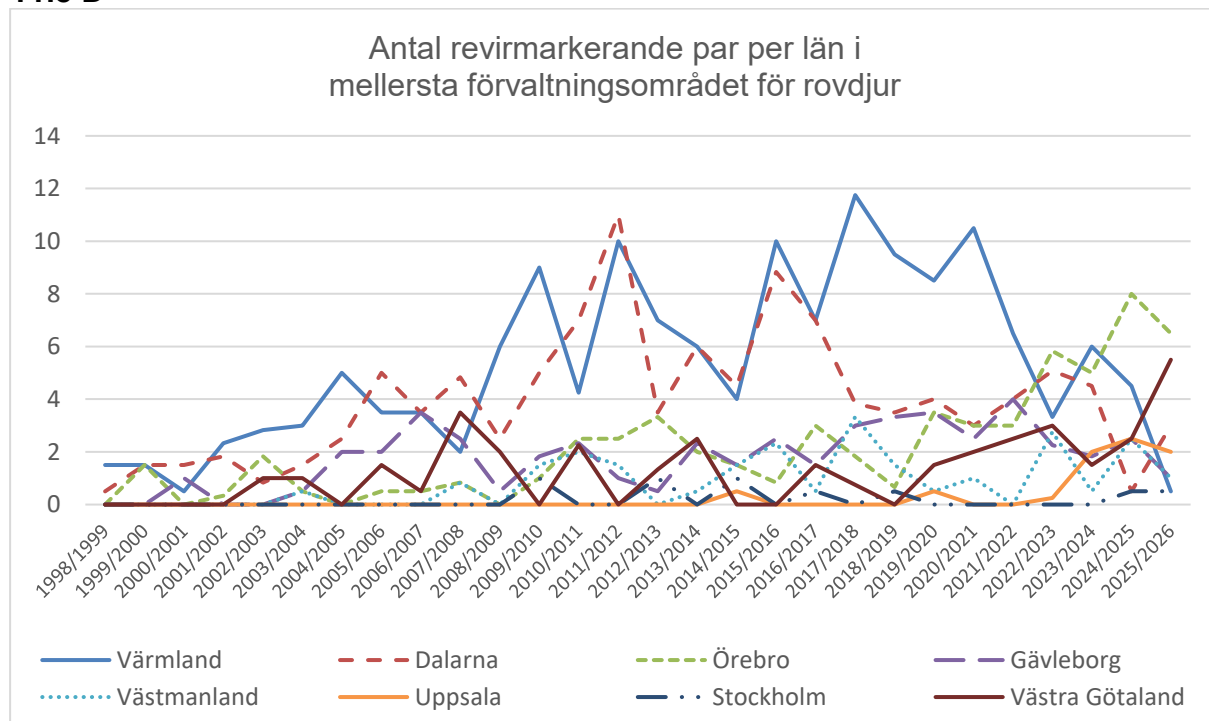
11.8 B



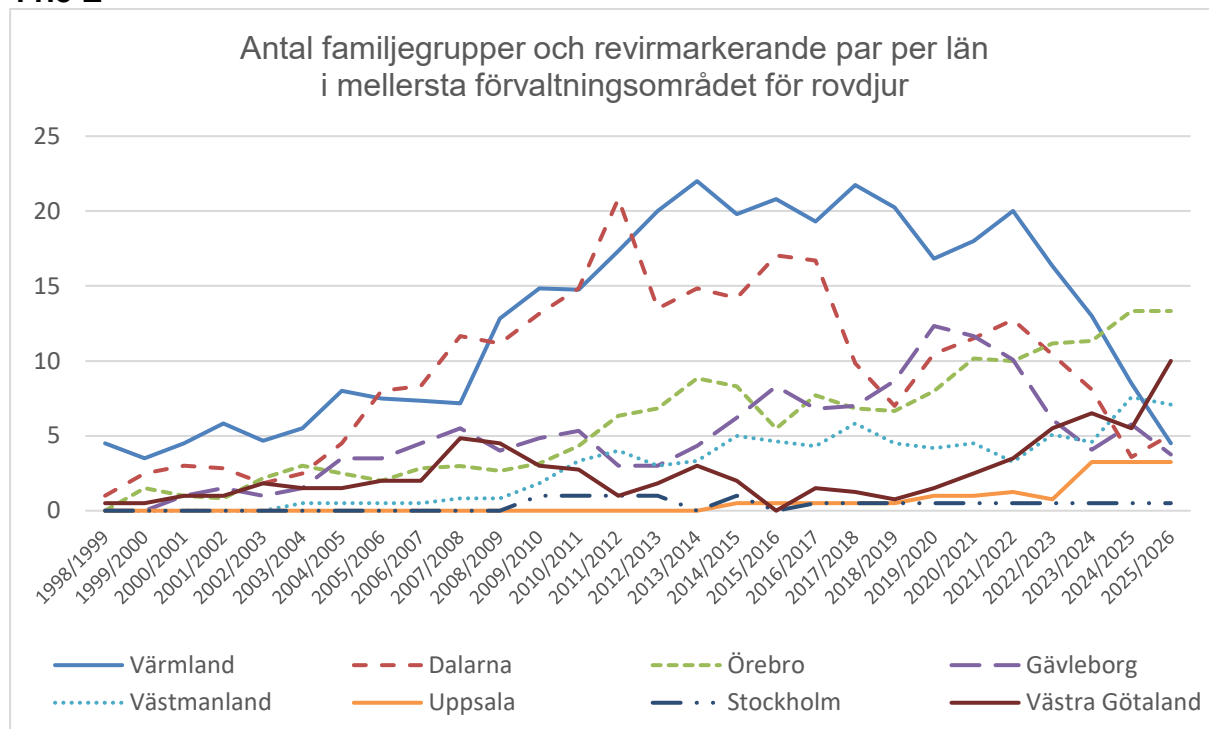
11.8 C



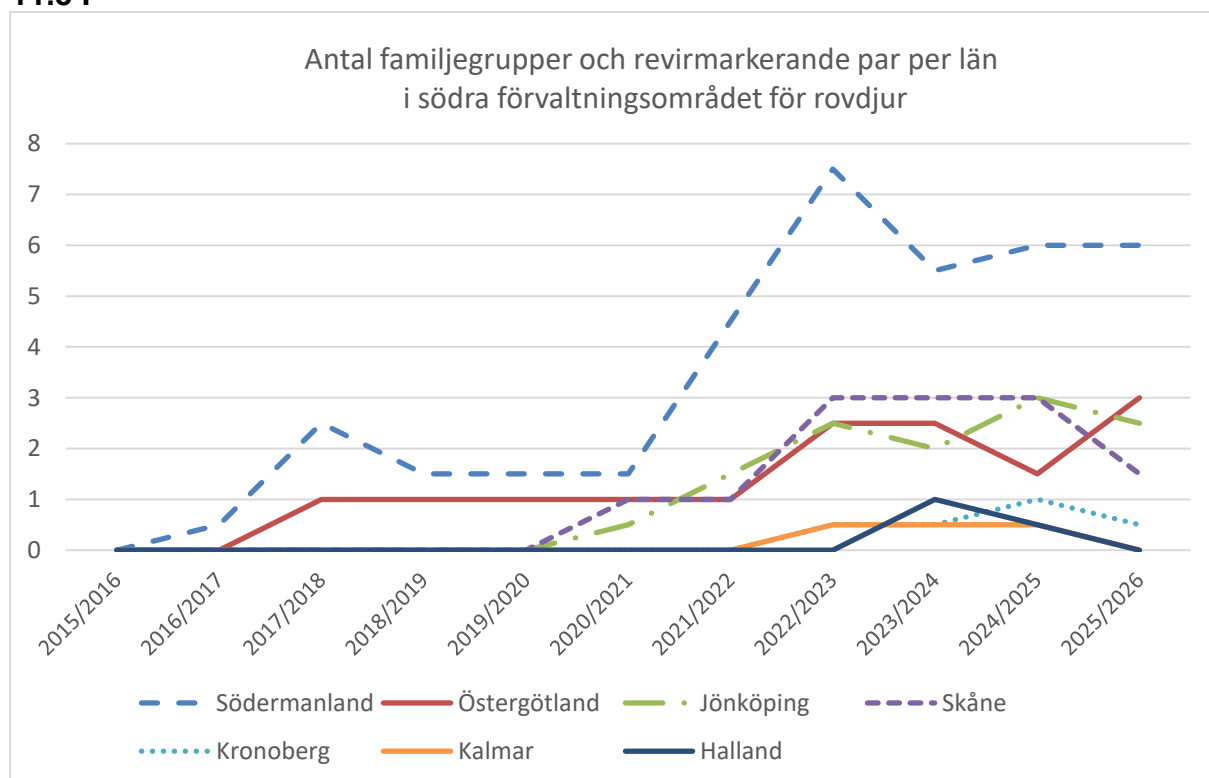
11.8 D



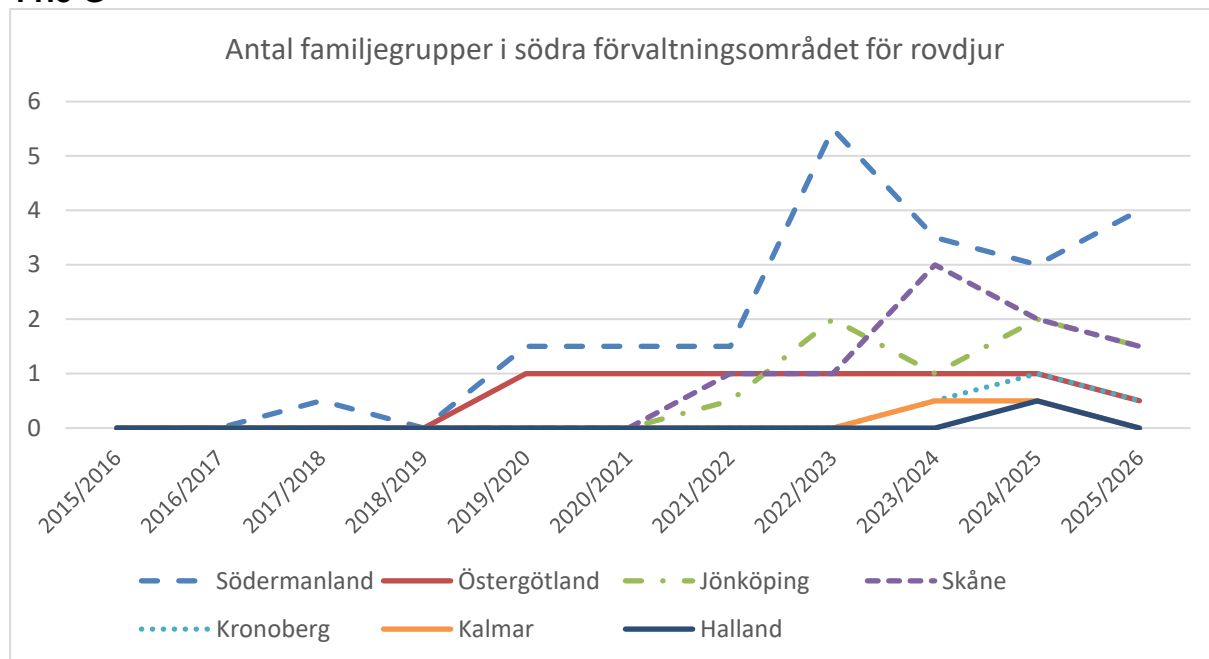
11.8 E



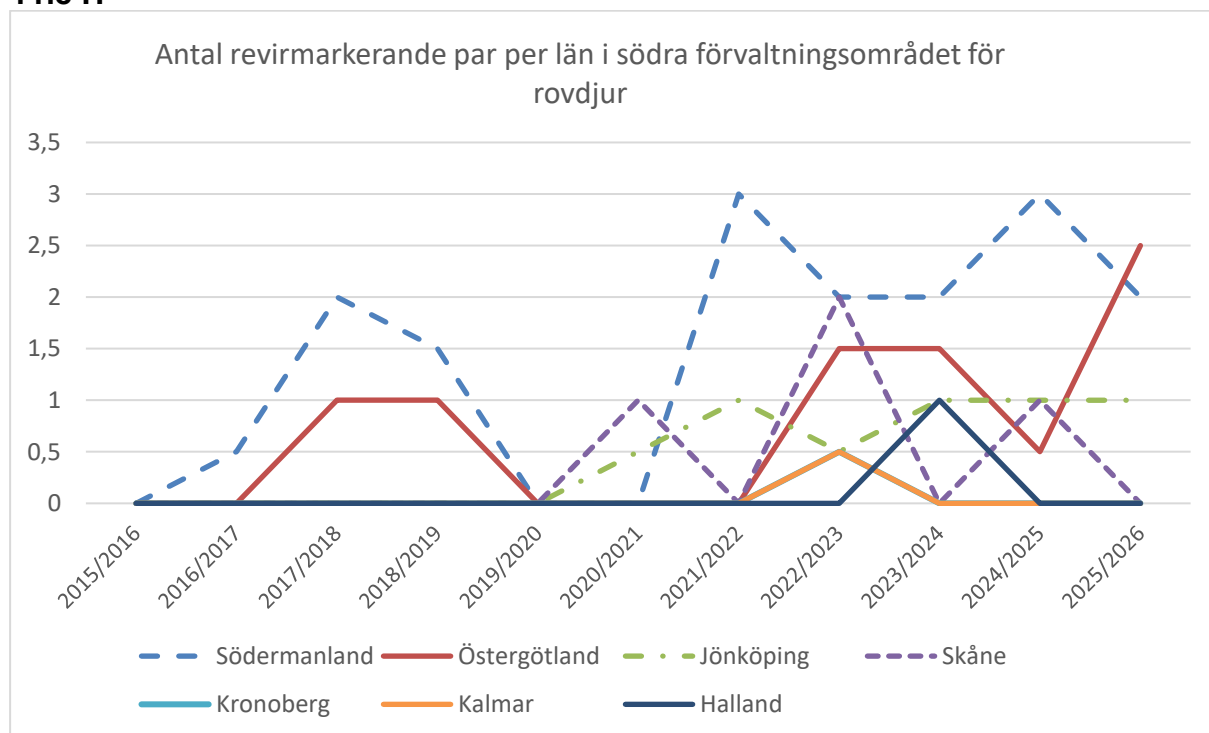
11.8 F



11.8 G



11.8 H



Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia

Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien

ISSN 2387-2950
978-82-426-5633-9 (dig. utg)

ROVDATA

Adresse:

NINA

P.b. 5685 Torgarden

7485 Trondheim

Telefon: +47-73 80 16 00

Internett: www.rovdata.no

SLU VILTSKADECENTER

Adress:

Grimsö Forskningsstation

Sveriges lantbruksuniversitet, SLU

739 93 Riddarhyttan

Telefon: +46 581-69 73 00 (växel)

Internet: www.slu.se/viltskadecenter